

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-2490

C 21

47. vuosikerta

24. tammikuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2004/C 21/01	Yhteisöjen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen	1
2004/C 21/02	Uuden tuomarin nimeäminen jaostoihin	1
2004/C 21/03	Luettelot, joiden avulla määritetään ketkä tuomarit kuuluvat ratkaisukokoonpanoon	1
2004/C 21/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä joulukuuta 2003 asiassa C-129/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kansallisen lain tulkitseminen yhteisön oikeuden vastaisesti oikeuskäytännössä ja hallintokäytännössä – Perusteettoman edun palautusta koskevat edellytykset)	2
2004/C 21/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-185/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY – Kivennäisöljyn valmisteverokanta – Verovalvonta – Kaasuöljyn käyttö moottoripolttoaineena)	2

FI

2004/C 21/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 yhdistetyissä asioissa C-34/01 – C-38/01 (Corte Suprema di Cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Enirisorse SpA vastaan Ministero delle Finanze (Julkiset yritykset – Valtiolla maksetun satamamaksun osan siirtäminen julkisille yrityksille – Kilpailu – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Valtiontuki – Vaikutukseltaan vastaava maksu – Sisäinen verotus – Tavaroiden vapaa liikkuvuus)	3
2004/C 21/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-283/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Shield Mark BV vastaan Joost Kist h.o.d.n. Memex (Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 2 artikla – Merkit, joista tavaramerkki voi muodostua – Merkit, jotka voidaan esittää graafisesti – Äänet – Nuottikirjoitus – Kirjallinen kuvaus – Onomatopoeettinen sana)	4
2004/C 21/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-429/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 90/219/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti – Geneettisesti muunnetut organismit – Käyttö suljetuissa oloissa)	4
2004/C 21/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 4 päivänä joulukuuta 2003 asiassa C-448/01 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): EVN AG, WIENSTROM GmbH, vastaan Itävallan tasavalta, Stadtwerke Klagenfurt AG:n ja Kärntner Elektrizitäts-AG:n osallistuessa asian käsittelyyn (Direktiivi 93/36/ETY – Julkiset tavaranhankinnat – Taloudellisesti edullisimman tarjouksen käsite – Sellaisen sopimuksentekoperusteen sallittavuus, joka suosii uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä – Direktiivi 89/665/ETY – Muutoksenhakumenettelyt julkisissa hankinnoissa – Lainvastaiset päätökset voidaan kumota ainoastaan, jos ne vaikuttavat olennaisesti hankintamenettelyn lopputulokseen – Sopimuksentekoperusteen lainvastaisuus – Tarjouskilpailun peruuttamisvelvollisuus)	5
2004/C 21/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-497/01 (Tribunal d'arrondissement de Luxembourgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Zita Modes Sàrl vastaan Administration de l'enregistrement et des domaines (Kuudes arvonnäisäverodirektiivi – 5 artiklan 8 kohta – Varallisuuskokonaisuuden siirto – Saaja jatkaa toimintaa samalla alalla kuin luovuttaja – Lakisääteinen lupa toiminnan harjoittamiseen)	5
2004/C 21/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 4 päivänä joulukuuta 2003 asiassa C-92/02 (Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongerenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (Sosiaaliturva – Työttömyysetuuksia koskeva kansallinen järjestelmä, jossa säädetään tiettyihin tuloihin sovellettavasta päällekkäisyyden estävästä säännöstä – Euroopan yhteisöjen entisille väliaikaisille toimihenkilöille maksettava työttömyyskorvaus – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Kansallinen työttömyysvakuutusjärjestelmä – Tohtorintutkinnon jälkeisen työskentelyn luokittelu – Työskentely opiskelijana, joka on opintotukea saava harjoittelija – Erilainen luokittelu muissa ETA:n jäsenvaltioissa – Syrjintä)	6

2004/C 21/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä joulukuuta 2003 asiassa C-116/02 (Oberlandesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Erich Gasser GmbH vastaan MISAT Srl (Brysselin yleissopimus – 21 artikla – Vireilläolovaikutus – 17 artikla – Oikeuspaikkalauseke – Oikeuspaikkalausekkeessa osoitetun muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, velvollisuus keskeyttää asian käsittely – Sen valtion tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin kohtuuttomalla kestolla, jossa kanne on ensin nostettu, ei ole merkitystä)	7
2004/C 21/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-332/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/13/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	8
2004/C 21/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa C-66/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti – Direktiivi 2000/39/EY)	8
2004/C 21/15	Asia C-373/03: Verwaltungsgerichts Freiburg 12.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ceyhun Aydinli vastaan Land Baden-Württemberg, jota edustaa Regierungspräsidium Freiburg	9
2004/C 21/16	Asia C-426/03: Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GR.M.E.G. Srl vastaan Comune di Carrara ja Cerit Spa	9
2004/C 21/17	Asia C-427/03: Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa OMYA Spa vastaan Comune di Carrara	10
2004/C 21/18	Asia C-428/03: Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lorenzo- ni Roberto vastaan 1) Comune di Carrara ja 2) Bipielle Riscossioni Spa	11
2004/C 21/19	Asia C-429/03: Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Duegi Transporti vastaan Comune di Carrara	11
2004/C 21/20	Asia C-444/03: Verwaltungsgerichts Berlin 28.8.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa meta Fackler KG vastaan Bundesrepublik Deutschland	12
2004/C 21/21	Asia C-462/03: Bundesvergabeamt (Wien) 27.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa STRABAG AG vastaan Österreichische Bundesbahnen	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 21/22	Asia C-463/03: Bundesvergabebeamtes (Wien) 27.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kostmann GesmbH vastaan Österreichische Bundesbahnen	13
2004/C 21/23	Asia C-466/03: Landgerichts Baden-Baden 20.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH vastaan Land Baden-Württemberg	13
2004/C 21/24	Asia C-467/03: Finanzgericht München 24.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ikegami Electronics (Europe) GmbH vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg	13
2004/C 21/25	Asia C-469/03: Tribunale di Bologna – Sezione la penale – collegiale 22.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Mario Filomeno Miraglia	14
2004/C 21/26	Asia C-471/03 P: Diputación Foral de Bizkaian 12.11.2003 (telekopio 10.11.2003) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-116/01 ja T-118/01, P & O European Ferries (Vizkaya), S.A. (T-116/01) ja Diputación Foral de Vizcaya (T-118/01) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 5.8.2003 antamasta tuomiosta	14
2004/C 21/27	Asia C-472/03: Hoge Raad der Nederlanden 7.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Staatssecretaris van Financiën vastaan Artkur Andersen & CO Accountants c.s.	15
2004/C 21/28	Asia C-473/03: Tribunale Ordinario di Milano – Rikosasioita käsittelevä 10. jaoston 23.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa syytettyinä ovat: Adelio Aggio, Paola Berlusconi ja Giovanni Butti	15
2004/C 21/29	Asia C-475/03: Commissione Tributaria Provinciale de Cremona 9.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Banca Popolare di Cremona Soc. Coop. a.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Cremona	16
2004/C 21/30	Asia C-476/03: Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2004/C 21/31	Asia C-477/03: Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 21/32	Asia C-478/03: House of Lords 10.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Celtec Ltd vastaan Astley ja muut	17
2004/C 21/33	Asia C-485/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	17
2004/C 21/34	Asia C-486/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 21/35	Asia C-487/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 21/36	Asia C-488/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 21/37	Asia C-489/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 21/38	Asia C-490/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 21/39	Asia C-492/03: Itävallan tasavallan 20.11.2003 (faksi 13.11.2003) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2004/C 21/40	Asia C-493/03: Cour d'appel de Bordeaux tutkintajaosto 4.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public vastaan André Rochus Hiebeler	22
2004/C 21/41	Asia C-494/03: Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Senior Engineering Investments B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën	23
2004/C 21/42	Asia C-495/03: Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Intermodal Transport B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën	23
2004/C 21/43	Asia C-496/03: Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 21/44	Asia C-497/03: Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	24

2004/C 21/45	Asia C-498/03: VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 10.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Kingscrest Associates Ltd. 2) Montecello Ltd (harjoittavat elinkeinoa yhdessä toiminimellä Kingrest Residential Care Homes) vastaan Commissioners of Customs and Excise	24
2004/C 21/46	Asia C-499/03 P: Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH:n yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten (neljäs jaosto) 17.9.2003 yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antamasta tuomiosta 26.11.2003 (faksi 25.11.2003) tehty valitus	25
2004/C 21/47	Asia C-500/03: Euroopan yhteisöjen komission 26.11.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	25
2004/C 21/48	Asia C-501/03: Euroopan yhteisöjen komission 26.11.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	26
2004/C 21/49	Asia C-503/03: Euroopan yhteisöjen komission 27.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	26
2004/C 21/50	Asia C-504/03: Euroopan yhteisöjen komission 27.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	27
2004/C 21/51	Asia C-505/03: Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	28
2004/C 21/52	Asia C-510/03: Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	28
2004/C 21/53	Yhdistettyjen asioiden C-157/01 P ja C-169/01 P poistaminen rekisteristä	29
2004/C 21/54	Asian C-135/02 poistaminen rekisteristä	29
2004/C 21/55	Asian C-142/02 poistaminen rekisteristä	29
2004/C 21/56	Asian C-228/02 poistaminen rekisteristä	29
2004/C 21/57	Asian C-229/02 poistaminen rekisteristä	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 21/58	Asian C-308/02 poistaminen rekisteristä	30
2004/C 21/59	Asian C-342/02 poistaminen rekisteristä	30
2004/C 21/60	Asian C-370/02 poistaminen rekisteristä	30
2004/C 21/61	Asian C-461/02 poistaminen rekisteristä	30
2004/C 21/62	Asian C-48/03 poistaminen rekisteristä	30
2004/C 21/63	Asian C-190/03 poistaminen rekisteristä	30
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 21/64	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-190/00: Regione Siciliana vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Käyttöluotot – Tutkittavaksi ottaminen – Kanteen nostamisen määräaika – Vahvistava päätös – Kumoamiskanne – Olemassa oleva tuki vai uusi tuki – Tempus regit actum -periaate – Vientituki – Toimintatuki – Kohtuullinen aika)	31
2004/C 21/65	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-240/01, Jean-Louis Cougnon vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (Henkilöstö – Nimitysmenettely – Palkkaluokan A 2 toimi – Hakemuksen hylkääminen)	31
2004/C 21/66	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-63/02, Maria Concetta Cerafogli ja Paolo Poloni vastaan Euroopan keskuspankki (Henkilöstö – Euroopan keskuspankin virkamiehet – Palkkaus – Palkkojen vuosittaisen mukauttamisen laskentatapa – Henkilöstökomitean kuuleminen – Palvelussuhteen ehtojen 13, 45 ja 46 artikla)	31
2004/C 21/67	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 4 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-85/02: Pedro Díaz, SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Sanamerkin CASTILLO rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus – Aikaisempi kansallinen kuviomerkki EL CASTILLO – Sekaannusvaara – Samankaltaisten tavaramerkkien esiintyminen asianomaisilla markkinoilla)	32
2004/C 21/68	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-98/02, Maddalena Lebedef-Caponi vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Arviointikertomus – Henkilöstön edustamiseen liittyvän toiminnan ja ammattiyhdistystoiminnan harjoittaminen – Kumoamiskanne)	32

2004/C 21/69	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-222/02: HERON Robotunits GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki ROBOTUNITS – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Kuvailevuus)	33
2004/C 21/70	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-248/02, Carla Faita vastaan Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea (Henkilöstö – Avoimet virat – Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohta – Nimityksenmenettely – Ilmeinen arvointivirhe – Perustelut)	33
2004/C 21/71	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-286/02: Oriental Kitchen SARL vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus, joka koskee sanamerkin KIAP MOU rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi – Aikaisemmat kansalliset MOU-sanamerkit – Rekisteröinnin epääminen)	33
2004/C 21/72	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-348/02: Quick restaurants SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanasta Quick muodostuva tavaramerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Rekisteröinnin osittainen epääminen) ...	34
2004/C 21/73	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-372/02, Internationaler Hilfsfonds eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kehitysyhteistyö – Euroopan yhteisön humanitaarinen toimisto (ECHO) – Kansalaisjärjestöjen toiminnalle myönnettävää yhteisrahoitusta varten kumppanuudesta tehty puitesopimus – Kantajan tekemän hakemuksen hylkääminen – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)	34
2004/C 21/74	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 20 päivänä lokakuuta 2003 asiassa T-46/03 R, Leali SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailu – Sakon maksaminen – Pankkitakaus – Kiireellisyys – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	35
2004/C 21/75	Asia T-348/03: Friesland Coberco Dairy Foods Holding N.V:n 10.10.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2004/C 21/76	Asia T-355/03: Andreas Mausolfin 16.10.2003 Europolia vastaan nostama kanne ..	36
2004/C 21/77	Asia T-364/03: MEDICI GRIMM KG:n 31.10.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	36
2004/C 21/78	Asia T-370/03: Jacques Wunenburgerin 5.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 21/79	Asia T-371/03: Vincenzo le Vocin 7.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	37
2004/C 21/80	Asia T-373/03: Solo Italia S.r.l.:n 12.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	38
2004/C 21/81	Asia T-376/03: Michel Hendrickxin 10.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	39
2004/C 21/82	Asia T-377/03: ATI Technologies Inc:n 17.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	39
2004/C 21/83	Asia T-378/03: Musée Grévin -nimisen yhtiön 18.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2004/C 21/84	Asia T-380/03: Korn-OG Foderstof Kompagnietin 20.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2004/C 21/85	Asia T-381/03: Izar Construcciones Navales, S.A:n 14.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2004/C 21/86	Asia T-382/03: Izar Construcciones Navales, S.A:n 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 21/87	Asia T-383/03: Hynix Semiconductor Inc:n 14.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	43
2004/C 21/88	Asia T-384/03: S.p.A. Reti Televisive Italiane – R.T.I:n 17.11.2003 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne .	44
2004/C 21/89	Asia T-387/03: Proteome, Inc.:n 25.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	44
2004/C 21/90	Asia T-389/03: Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd:n 24.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	45
2004/C 21/91	Asia T-390/03: CM Capital Markets Holding, S.A:n 24.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	46

2004/C 21/92

Asia T-391/03: Yves Franchet'n ja Daniel Bykin 27.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne 46

II Valmistavat säädökset

.....

III Tiedotteita

2004/C 21/93

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 7, 10.1.2004 48

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

**Yhteisöjen tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan van-
nominen**

(2004/C 21/01)

Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 23.10.2003 ⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä uudeksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomariksi nimitetty tuomari M. Schiemann on vannonut virkavalansa 7.1.2004.

(¹) EUVL L 285, 1.11.2003, s. 42.

Uuden tuomarin nimeäminen jaostoihin

(2004/C 21/02)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt kokouksessaan 13.1.2004 määrätä tuomari Schiemannin ensimmäiseen ja kolmanteen jaostoon.

Ensimmäisen ja kolmannen jaoston kokoonpano on siten seuraava:

Ensimmäinen jaosto

Jaoston puheenjohtaja Jann

tuomarit Rosas, La Pergola, von Bahr, Silva de Lapuerta, Lenaerts ja Schiemann

Kolmas jaosto

Jaoston puheenjohtaja Rosas

tuomarit Schintgen, Colneric ja Schiemann

**Luettelot, joiden avulla määritetään ketkä tuomarit kuulu-
vat ratkaisukokoonpanoon**

(2004/C 21/03)

Yhteisöjen tuomioistuin laati 13.1.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat suureen jaostoon, seuraavasti:

- Gulmann
- Schiemann
- La Pergola
- Lenaerts
- Puissochet
- Silva de Lapuerta
- Schintgen
- Rosas
- Macken
- Cunha Rodrigues
- Colneric
- von Bahr

Yhteisöjen tuomioistuin laati 13.1.2004 pitämässään kokouksessa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 11 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon, jonka avulla määritetään, ketkä tuomarit kuuluvat ensimmäiseen ja kolmanteen jaostoon, seuraavasti

Ensimmäinen jaosto

- La Pergola
- Schiemann
- von Bahr
- Lenaerts
- Rosas
- Silva de Lapuerta

Kolmas jaosto

- Schintgen
- Colneric
- Schiemann

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-129/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Kansallisen lain tulkitseminen yhteisön oikeuden vastaisesti oikeuskäytännössä ja hallintokäytännössä – Perusteettoman edun palautusta koskevat edellytykset)

(2004/C 21/04)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-129/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: E. Traversa, avustajanaan P. Biavati) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään: I. M. Braguglia), jossa kantaja vaatii toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa 29.12.1990 annetun Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee (legge comunitaria per il 1990) -nimisen lain nro 428 (Italian Euroopan yhteisöihin kuulumisesta johtuvien velvoitteiden noudattamiseksi annettu laki (vuosi 1990); GURI nro 10, 12.1.1991, täydennysosa, s. 5) 29 §:n 2 momentin, sellaisena kuin viranomaiset ja tuomioistuimet ovat sitä tulkinneet ja soveltaneet, sillä tämän säännöksen mukaan yhteisön sääntöjen vastaisesti kannettujen verojen ja maksujen vyöryttämistä kolmansille koskee näyttöjärjestelmä, jonka takia verovelvolliselle ei käytännössä ole mahdollista tai on ainakin suhteettoman vaikeaa käyttää oikeuttaan saada palautetuksi nämä verot ja maksut, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole muuttanut 29.12.1990 annetun Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee (legge comunitaria per il 1990) -nimisen lain nro 428 (Italian Euroopan

yhteisöihin kuulumisesta johtuvien velvoitteiden noudattamiseksi annettu laki (vuosi 1990) 29 §:n 2 momenttia, jota viranomaiset ja huomattava osa tuomioistuimista, mukaan lukien Corte suprema di cassazione (Italia), tulkitsevat ja soveltavat siten, että verovelvolliselle on suhteettoman vaikeaa käyttää oikeuttaan saada palautetuksi yhteisön sääntöjen vastaisesti kannetut verot ja maksut.

- 2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 163, 10.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-185/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY – Kivennäisöljyjen valmisteverokanta – Verovalvonta – Kaasuöljyn käyttö moottoripolttoaineena)

(2004/C 21/05)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-185/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: E. Traversa ja I. Koskinen) prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinnään: I. Simfors ja A. Kruse) vastaan Suomen tasavalta (asiamiehinnään: T. Pynnä ja E. Bygglin) prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Suomen tasavalta ei ole noudattanut kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY (EYVL L 316, s. 12) 8 artiklan 2 ja 3 kohdan ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY (EYVL L 316, s. 19) 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa lakeja ja asetuksia, jotka koskevat kaasuöljyn käyttöä moottoripolttoaineena, sellaisina kuin kyseisiä lakeja ja asetuksia sovelletaan käytännössä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 ja 3 kohdan ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien

lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa lakeja ja asetuksia, jotka koskevat kaasuoiljyn käyttöä moottoripolttoaineena, sellaisina kuin kyseisiä lakeja ja asetuksia sovelletaan käytännössä.

- 2) Suomen tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ruotsin kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

yhdistetyissä asioissa C-34/01 – C-38/01 (Corte Suprema di Cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Enirisorse SpA vastaan Ministero delle Finanze (¹)

(Julkiset yritykset – Valtiolle maksetun satamamaksun osan siirtäminen julkisille yrityksille – Kilpailu – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Valtiontuki – Vaikutukseltaan vastaava maksu – Sisäinen verotus – Tavaroiden vapaa liikkuvuus)

(2004/C 21/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-34/01–C-38/01, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Enirisorse SpA ja Ministero delle Finanze, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 12 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 25 artikla), EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan (kumottu Amsterdamin sopimuksella), EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla), EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artiklan (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla), EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla), EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan (josta on tullut EY 88 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: P. Jann, joka hoitaa viidennen

jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. Rosas, D. A. O. Edward ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Toimenpidettä, jolla jäsenvaltio siirtää huomattavan osan pääasiassa kyseessä olevan satamamaksun kaltaisesta maksusta julkiselle yritykselle, on pidettävä EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) tarkoitettuna jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttavana valtiontukea, jos

- se ei liity selvästi määritellyn, julkiseen palveluun kuuluvan tehtävän hoitamiseen ja/tai
- tämän tehtävän suorittamiseksi tarvittavaa korvausta ei ole laskettu etukäteen vahvistettujen muuttujien perusteella objektiivisesti ja avoimesti, jotta vältettäisiin sellaisen taloudellisen edun sisältyminen korvaukseen, joka olisi omiaan suosimaan julkista yritystä suhteessa sen kilpailijayrityksiin

satamamaksun osan siirtäminen julkiselle yritykselle voi olla yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, minkä lisäksi valtiontukea voi olla myös näin annettua määrää vastaavan osan periminen käyttäjiltä. Jos tätä tukea ei ole ilmoitettu, kansallisen tuomioistuimen on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisen oikeutensa mukaisesti estääkseen sekä maksun osan siirtämisen edunsaajayrityksille että sen perimisen;

maksun periminen ja siirtäminen on mahdollisesti sääntöjenvastaista vain maksun tuoton sen osalta, joka siirretään asianomaiselle julkiselle yritykselle, eikä se vaikuta tähän maksuun kokonaisuudessaan.

- 2) Pääasiassa kyseessä olevan satamamaksun kaltainen maksu on EY:n perustamissopimuksen 95 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) tarkoitettu sisäinen maksu, joka ei kuulu EY:n perustamissopimuksen 12 ja 30 artiklan (joista on muutettuna tullut EY 25 ja EY 28 artikla) määräysten soveltamisalaan. Toimenpiteellä, jolla jäsenvaltio säättää tällaisen maksun perimisestä ja sen tuoton huomattavan osan siirtämisestä julkiselle yritykselle siten, ettei näin siirretty määrä vastaa sen todellisuudessa tarjoamaa palvelua, ja jolla ei millään tavoin syrjitä muista jäsenvaltioista peräisin olevia tuotteita, ei rikota kyseisen 95 artiklan määräyksiä.

(¹) EYVL C 79, 10.03.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-283/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä
ennakkoratkaisupyyntö): Shield Mark BV vastaan Joost
Kist h.o.d.n. Memex ⁽¹⁾)

(Tavaramerkit – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 89/104/ETY – Direktiivin 2 artikla – Merkit, joista tavaramerkki voi muodostua – Merkit, jotka voidaan esittää graafisesti – Äänet – Nuottikirjoitus – Kirjallinen kuvaus – Onomatopoeettinen sana)

(2004/C 21/07)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-283/01, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Shield Mark BV ja Joost Kist h.o.d.n. Memex ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 2 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 2 artiklaa on tulkittava siten, että ääniä on voitava pitää tavaramerkkeinä silloin kun niiden avulla voidaan erottaa yrityksen tavarat ja palvelut muiden yritysten tavaroiden ja palveluiden ja kun ne voidaan esittää graafisesti.
- 2) Direktiivin 89/104/ETY 2 artiklaa on tulkittava siten, että tavaramerkin voi muodostaa merkki, jota ei sellaisenaan voida näköaistein havaita, jos se voidaan esittää graafisesti, erityisesti kuvioiden, viivojen tai kirjoitusmerkkien avulla siten, että graafinen esitys on selkeä, täsmällinen, itsessään täydellinen, helposti tutustuttavissa, ymmärrettävä, kestävä ja objektiivinen.

Kun kyseessä on ääni, nämä edellytykset eivät täyty, kun merkin graafinen esitys käsittää sanallisen kuvauksen, jossa ilmoitetaan, että merkki muodostuu nuoteista, jotka muodostavat tunnetun musiikkiteoksen, tai että merkki muodostuu jonkin eläimen ääntelystä, tai pelkän onomatopoeettisen sanan ilman muuta täsmennystä taikka nuottien sarjan ilman muuta täsmennystä. Sen sijaan kyseiset edellytykset täyttyvät silloin, kun merkki esitetään taiteihin jaetulla nuottiviivastolla, jolla

on muun muassa nuottiavain, nuotteja ja taukomerkkejä, joiden muodolla ilmaistaan suhteellinen pituus ja tarvittaessa muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL C 275, 29.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-429/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta ⁽¹⁾)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 90/219/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti – Geneettisesti muunnetut organismit – Käyttö suljetuissa oloissa)

(2004/C 21/08)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-429/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: G. zur Hausen, avustajinaan M. van der Woude ja V. Landes) prosessioite Luxemburgissa, vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään: ensin G. de Bergues ja D. Colas, ja sittemmin G. de Bergues ja C. Isidoro), prosessioite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY (EYVL L 117, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 90/219/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 7 päivänä marraskuuta 1994 annetulla direktiivillä 94/51/EY (EYVL L 297, s. 29), ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut tämän direktiivin 14 artiklan a ja b kohtaa, 15 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 16 artiklan 1 kohtaa ja 19 artiklan 2–4 kohtaa asianmukaisesti eikä kokonaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja koska se ei ole saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystä tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat tiettyä puolustusministeriön alaan kuuluvaa käyttöä suljetuissa oloissa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 90/219/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 7 päivänä marraskuuta 1994 annetulla direktiivillä 94/51/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut tämän direktiivin 14 artiklan a kohtaa ja b kohdan ensimmäisen alakohdan kolmatta virkettä ja 19 artiklan 2–4 kohtaa asianmukaisesti eikä kokonaan osaksi

kansallista oikeusjärjestystä ja koska se ei ole saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystä tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat tiettyä puolustusministeriön alaan kuuluvaa käyttöä suljetuissa oloissa.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(1) EYVL C 369, 22.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

4 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-448/01 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): EVN AG, WIENSTROM GmbH, vastaan Itävallan tasavalta, Stadtwerke Klagenfurt AG:n ja Kärntner Elektrizitäts-AG:n osallistuessa asian käsittelyyn ⁽¹⁾

(Direktiivi 93/36/ETY – Julkiset tavaranhankinnat – Taloudellisesti edullisimman tarjouksen käsite – Sellaisen sopimuksentekoperusteen sallittavuus, joka suosii uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä – Direktiivi 89/665/ETY – Muutoksenhakumenettelyt julkisissa hankinnoissa – Lainvastaiset päätökset voidaan kumota ainoastaan, jos ne vaikuttavat olennaisesti hankintamenettelyn lopputulokseen – Sopimuksentekoperusteen lainvastaisuus – Tarjouskilpailun peruuttamisvelvollisuus)

(2004/C 21/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-448/01, jonka Bundesvergabeamt (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa EVN AG, WIENSTROM GmbH, ja Itävallan tasavalta, Stadtwerke Klagenfurt AG:n ja Kärntner Elektrizitäts-AG:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1) 26 artiklan ja julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), 1 ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: H. A. Rühl (hallintovirkamies), on antanut 4.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön vastaista ei ole, että hankintaviranomainen ottaa sähkönhankintaa

koskevassa menettelyssä taloudellisesti edullisinta tarjousta arvioidessaan sopimuksentekoperusteeksi sen, että sähkön on oltava tuotettu uusiutuvista energialähteistä ja liittää siihen 45 prosentin kertoimen, eikä merkitystä ole sillä seikalla, ettei haluttua päämäärää sen avulla välttämättä saavuteta.

Tällainen peruste on sitä vastoin tämän lainsäädännön vastainen, jos

- siihen ei liity sellaisia edellytyksiä, jotka mahdollistavat tarjouksiin sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden tosiasiallisen tarkistamisen varmistamisen,
- jos sen mukaan tarjoajan edellytetään ilmoittavan, kuinka paljon uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa sähköä se pystyy toimittamaan tarkemmin rajaamattomalle asiakaskunnalle, ja annetaan täydet pisteet suurimman määrän ilmoittaneelle tarjoajalle, missä yhteydessä huomioon otetaan vain määrä, joka ylittää tarjouspyynnössä ennakoidun kulutuksen.

Kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava, onko sopimuksentekoperuste siitä huolimatta, että hankintaviranomainen on jättänyt tarkan toimitusajankohdan ilmoittamatta, muotoiltu riittävän selkeästi siten, että se täyttää julkisissa hankintamenettelyissä noudatettavien yhdenvertaiseen kohteluun ja avoimuuteen liittyvien edellytysten asettamat vaatimukset.

- 2) Hankintaviranomaisen on julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaan peruutettava tarjouskilpailu, kun johonkin sen asettamaan sopimuksentekoperusteeseen liittyvä päätös direktiivin 89/665/ETY 1 artiklassa säädettyä muutoksenhakumenettelyssä osoittautuu lainvastaiseksi ja kun muutoksenhausta vastaava elin näin ollen kumoaa sen.

(1) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-497/01 (Tribunal d'arrondissement de Luxembourg esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Zita Modes Sàrl vastaan Administration de l'enregistrement et des domaines ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 5 artiklan 8 kohta – Varallisuuskokonaisuuden siirto – Saaja jatkaa toimintaa samalla alalla kuin luovuttaja – Lakisääteinen lupa toiminnan harjoittamiseen)

(2004/C 21/10)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-497/01, jonka Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) on saattanut EY 234 artiklan nojalla

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Zita Modes Sàrl ja Administration de l'enregistrement et des domaines ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY (EYVL L 102, s. 18), 5 artiklan 8 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 5 artiklan 8 kohtaa on tulkittava niin, että kun jäsenvaltio on käyttänyt kohdan ensimmäisessä virkkeessä annettua mahdollisuuttaan katsoa, että arvonlisäverotuksessa tavaroiden luovutusta ei tapahdu, kun kyseessä on varallisuuskokonaisuuden siirto, tämä sääntö, jonka mukaan kyseessä ei ole tavaroiden luovutus, pätee – jollei muuta johdu siitä, että on käytetty mahdollisuutta rajoittaa soveltamista saman kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuissa tapauksissa – kaikkiin siirtoihin, jotka käsittävät liikkeen tai yrityksen itsenäisen osan, joka muodostuu aineellisista ja mahdollisesti aineettomista osatekijöistä, jotka yhdessä muodostavat yrityksen tai osan yrityksestä, joka voi harjoittaa itsenäistä taloudellista toimintaa. Siirrossa luovutuksensaajana olevan tarkoituksena on kuitenkin oltava näin siirretyn liikkeen tai yrityksen osan toiminnan harjoittaminen eikä pelkästään kyseisen toiminnan lopettaminen ja mahdollinen varaston myyminen.
- 2) Kun jäsenvaltio on käyttänyt direktiivillä 95/7/EY muutetun direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä virkkeessä annettua mahdollisuuttaan katsoa, että arvonlisäverotuksessa tavaroiden luovutusta ei tapahdu, kun kyseessä on varallisuuskokonaisuuden siirto, kyseisen säännöksen vastaista on, että jäsenvaltio rajoittaa mainitun säännön, jonka mukaan kyseessä ei ole tavaroiden luovutus, soveltamisen pelkästään sellaisiin varallisuuskokonaisuuden siirtoihin, joissa luovutuksensaajalla on toimituslupa sitä taloudellista toimintaa varten, jonka harjoittamisen tämä kokonaisuus mahdollistaa.

(¹) EYVL C 44, 16.2.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

4 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-92/02 (Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongerenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nina Kristiansen vastaan Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (¹)

(Sosiaaliturva – Työttömyysetuuksia koskeva kansallinen järjestelmä, jossa säädetään tiettyihin tuloihin sovellettavasta päällekkäisyyden estävästä säännöstä – Euroopan yhteisöjen entisille väliaikaisille toimihenkilöille maksettava työttömyyskorvaus – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Kansallinen työttömyysvakuutusjärjestelmä – Tohtoritutkinnon jälkeisen työskentelyn luokittelu – Työskentely opiskelijana, joka on opintotukea saava harjoittelija – Erilainen luokittelu muissa ETA:n jäsenvaltioissa – Syrjintä)

(2004/C 21/11)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-92/02, jonka Arbeidsrechtbank van het Arrondissement Tongeren (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Nina Kristiansen ja Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. W. A. Timmermans, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 4.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetaan yhteisön työttömyyskorvausjärjestelmän täydentävyys jäsenvaltioiden järjestelmiin nähden, ja tätä täydentävyyttä ei voida jättää ottamatta huomioon sovellettaessa jäsenvaltion työttömyyskorvausjärjestelmää ja erityisesti viimeksi mainitun järjestelmän mukaista päällekkäisyyden estävää säännöstä entiseen väliaikaiseen toimihenkilöön, joka asuu mainitussa jäsenvaltiossa ja joka voi saada Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen nojalla maksettua työttömyyskorvausta.

- 2) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohdassa esitetyn syrjäntäkiellon periaatteen vastaista ei ole se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisena post doc –harjoittelijana toimivaa henkilöä pidetään jäsenvaltiossa opiskelijana, joka on opintotukea saava harjoittelija ja joka ei voi päästä kansallisen työttömyysvakuutusjärjestelmän piiriin, vaikka toisissa jäsenvaltioissa samanlaisissa tehtävissä olevan henkilön katsotaan harjoittavan sellaista ammattitoimintaa, joka voi kuulua työttömyysvakuutusjärjestelmän piiriin.

(¹) EYVL C 118, 18.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä joulukuuta 2003

asiassa C-116/02 (Oberlandesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Erich Gasser GmbH vastaan MISAT Srl (¹)

(Brysselin yleissopimus – 21 artikla – Vireillölovaikutus – 17 artikla – Oikeuspaikkalauseke – Oikeuspaikkalausekkeessa osoitetun muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, velvollisuus keskeyttää asian käsittely – Sen valtion tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin kohtuuttomalla kestolla, jossa kanne on ensin nostettu, ei ole merkitystä)

(2004/C 21/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-116/02, jonka Oberlandesgericht Innsbruck (Itävalta) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Erich Gasser GmbH ja MISAT Srl ennakkoratkaisun edellä mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 21 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleis-

pimuksella (EYVL L 285, s. 1) ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL 1997, C 15, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 9.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kansallinen tuomioistuin voi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan, sellaisena kuin tämä yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella, Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella, nojalla pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan kyseistä yleissopimusta pääasian asianosaisen sellaistenkin väitteiden perusteella, joiden oikeellisuutta se ei vielä ole varmistanut, kun se asian erityispiirteiden perusteella katsoo, että ennakkoratkaisu on tarpeen asian ratkaisemiseksi ja että sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä on merkitystä asian kannalta. Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin ilmoitettava yhteisöjen tuomioistuimelle sellaiset asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat, joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin voi esittää kyseistä yleissopimusta koskevan hyödyllisen tulkinnan, ja ilmoitettava ne syyt, joiden perusteella se katsoo, että vastaus sen esittämiin kysymyksiin on tarpeellinen asian ratkaisemisen kannalta.

- 2) Mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 21 artiklaa on tulkittava siten, että sellaisen muun tuomioistuimen kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, jonka toimivaltaan vedotaan oikeuspaikkalausekkeen perusteella, on kuitenkin keskeytettävä asian käsittely, kunnes tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on jättänyt asian tutkimatta.
- 3) Mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 21 artiklaa on tulkittava siten, ettei sen määräyksistä voida poiketa silloin, kun oikeudenkäynnit sen sopimusvaltion tuomioistuimissa, jossa sijaitsee se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, kestävät yleisesti kohtuuttoman kauan.

(¹) EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-332/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/13/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 21/13)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-332/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: X. Lewis) prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään: P. Ormond, sittemmin C. Jackson, avustajanaan M. Demetriou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 274, 9.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa C-66/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti – Direktiivi 2000/39/EY)

(2004/C 21/14)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-66/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: N. Yerrell), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään: G. de Bergues ja C. Bergeot-Nunes), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY (EYVL L 142, s. 47) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 22.3.2003.

Verwaltungsgerichts Freiburg 12.3.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ceyhun Aydinli vastaan Land Baden-Württemberg, jota edustaa Regierungspräsidium Freiburg

(Asia C-373/03)

(2004/C 21/15)

Verwaltungsgerichts Freiburg, on pyytänyt 12.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ceyhun Aydinli vastaan Land Baden-Württemberg, jota edustaa Regierungspräsidium Freiburg, seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko turkkilaisen työntekijän sellainen poissaolo laillisilta työmarkkinoilta, joka johtuu hänelle määrätyn vankeusrangaistuksen täytäntöönpanosta, johtaa siihen, että hänet suljetaan kyseisten työmarkkinoiden ulkopuolelle ja että hän näin ollen menettää ne oikeudet, jotka hän on saanut assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla työskenneltyään jäsenvaltiossa useita vuosia?
2. Miten on edellä mainitussa tapauksessa määritettävä se ajanjakso, jonka henkilö on vankeusrangaistuksen täytäntöönpanon takia poissa työmarkkinoilta ja joka johtaa siihen, että henkilö menettää oikeutensa?
3. Onko kyseistä ajanjaksoa vahvistettaessa otettava huomioon myös se aika, jonka turkkilainen työntekijä on ollut poissa työmarkkinoilta sen takia, että hän on välittömästi ennen vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoa ollut tutkintavankeudessa?
4. Onko kyseistä ajanjaksoa vahvistettaessa otettava huomioon myös se, että karkotuspäätöksen tekemisen ajankohtana voidaan olettaa, että kantaja tulee olemaan poissa työmarkkinoilta pidemmän ajan, koska jos karkotuspäätöstä ei olisi tehty, hän voisi suurella todennäköisyydellä ja vankeusrangaistuksensa täytäntöönpanon lykkäämisen kautta aloittaa pitkäkestoisen päihdeterapian, jonka tarkoituksena on kyseisen henkilön sosiaalinen ja ammatillinen kuntouttaminen ja jonka osalta on olemassa riittäviä syitä odottaa hyviä tuloksia?
5. Onko edellytyksenä sille, että turkkilaisen työntekijän perheenjäsen menettää päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toiseen luetelmakohtaan perustuvan oikeudellisen asemansa, sekä se, että perheenjäsenen sellainen perheyhteys turkkilaiseen työntekijään, johon hänen oleskeluoikeutensa perustuu, katkeaa, että se, että kyseinen perheenjäsen suljetaan pysyvästi sen jäsenvaltion työmarkkinoiden ulkopuolelle, jossa molemmat henkilöt oleskelevat?

6. Onko edellä tarkoitetun perheyhteyden katsottava tavallisesti katkeavan silloin, kun turkkilaisen työntekijän täysikäinen lapsi muuttaa pysyvästi pois turkkilaisen työntekijän kotoa ja kun hän ei enää tarvitse turkkilaisen työntekijän erityistä läheisyyttä ja huolenpitoa?
7. Onko työmarkkinoiden ulkopuolelle sulkeminen määritettävä turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen 7 artiklan ensimmäisen kohdan toiseen luetelmakohtaan perustuvan oikeudellisen aseman osalta samalla tavalla kuin tilanteessa, jossa asianomainen henkilö menettää ne oikeudet, jotka hän on saanut 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla?
8. Menettääkö turkkilaisen työntekijän lapsi, joka on päättänyt ammatillisen koulutuksen vastaanottavassa valtiossa, päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toiseen kohtaan perustuvan oikeutensa hakea asianomaisessa jäsenvaltiossa vapaasti valitsemaansa työtä, jos hän on jo tullut osaksi työmarkkinoita aloittamalla työskentelyn vakituudessa työpaikassa?
9. Menettääkö asianomainen henkilö päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toiseen kohtaan perustuvan edellä mainitun oikeutensa, jos hänet suljetaan kyseisen jäsenvaltion laillisten työmarkkinoiden ulkopuolelle tavalla, joka johtaisi siihen, että turkkilainen työntekijä menettäisi 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisen oikeudellisen asemansa?

Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa GR.M.E.G. Srl vastaan Comune di Carrara ja Cerit Spa

(Asia C-426/03)

(2004/C 21/16)

Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa GR.M.E.G. Srl vastaan Comune di Carrara ja Cerit Spa, seuraaviin kysymyksiin:

- A) Onko jäsenvaltion kunnan kantamaa maksua, joka peritään toiseen jäsenvaltioon vietävistä tavaroista sillä perusteella, että ne viedään ensin mainitussa jäsenvaltiossa olevan kunnan ulkopuolelle, pidettävä vientitulleja vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka se rasittaa vain niitä tavaroita, jotka lähetetään kyseisestä kunnasta kyseisen jäsenvaltion toiseen osaan?

- B) Ovatko ne oikeussäännöt, joiden nojalla tätä maksua kannetaan, yhteensoveltuvia yhteisön oikeuden kanssa? Onko erityisesti 15.7.1911 annettuun Italian valtion lakiin nro 749 (ja sen muutoksiin ja lisäyksiin) sisältyvä sääntö, jonka nojalla Carraran kunta perii sen alueelta louhitusta ja sieltä pois viedystä marmorista (ja sen johdannaisista) maksua (nk. marmorimaksu), yhteensoveltuva vai yhteensoveltumaton Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 23 artiklan (aiemmin 9 artikla) kanssa, jossa määrätään, että "yhteisön perustana on tulliliitto, joka käsittää kaiken tavaroiden kaupan ja merkitsee, että vienti- ja tuontitullit sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä", ja sen 25 artiklan kanssa, jossa määrätään, että "tuonti- ja vientitullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä. Tämä koskee myös fiskaalisia tulleja?"
- C) Onko tämä marmorimaksu yhteensoveltuva edellä mainittujen perustamissopimuksen 81 ja 89 artiklan (aiemmin 85–90 ja 92–94 artiklat) kanssa, joilla annetaan säännöt, joilla pyritään takaamaan, ettei kilpailu yhteismarkkinoilla vaarannu, ja poistamaan tämän tavoitteen saavuttamisen tiellä olevat esteet?
- D) Jos edelliseen kysymykseen vastattaisiin kieltävästi – ja kun tiedetään, ettei edellä mainitussa perustamissopimuksessa määrätä sellaisista erityisistä toimenpiteistä, jotka oikeuttaisivat Italian tasavallan sallimaan sen, että kunta perii marmorista (ja sen johdannaisista) maksun – kysytään, onko yhteisön oikeuden kanssa yhteensoveltuva sellainen lainsäädäntö, jossa säädetään yhdestä kunnasta lähetettyjä ja saman valtion toiselle alueelle kuljetettavia tavaroita koskevasta taloudellisesta rasituksesta (kuten marmorimaksu), vai kohdellaanko tällä rasitteella edellä mainituille alueille lähetettyjä tavaroita epäedullisemmin kuin muihin jäsenvaltioihin vietyjä tavaroita ja voidaanko tällä taloudellisella rasituksella katsoa estettävän tavaroiden vapaata liikkuvuutta kaikkialla yhteisön markkinoilla?

Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa OMYA Spa vastaan Comune di Carrara

(Asia C-427/03)

(2004/C 21/17)

Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.10.2003, Euroopan

yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa OMYA Spa vastaan Comune di Carrara, seuraaviin kysymyksiin:

- A) Onko jäsenvaltion kunnan kantamaa maksua, joka peritään toiseen jäsenvaltioon vietävistä tavaroista sillä perusteella, että ne viedään ensin mainitussa jäsenvaltiossa olevan kunnan ulkopuolelle, pidettävä vientitulleja vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka se rasittaa vain niitä tavaroita, jotka lähetetään kyseisestä kunnasta kyseisen jäsenvaltion toiseen osaan?
- B) Ovatko ne oikeussäännöt, joiden nojalla tätä maksua kannetaan, yhteensoveltuvia yhteisön oikeuden kanssa? Onko erityisesti 15.7.1911 annettuun Italian valtion lakiin nro 749 (ja sen muutoksiin ja lisäyksiin) sisältyvä sääntö, jonka nojalla Carraran kunta perii sen alueelta louhitusta ja sieltä pois viedystä marmorista (ja sen johdannaisista) maksua (nk. marmorimaksu), yhteensoveltuva vai yhteensoveltumaton Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 23 artiklan (aiemmin 9 artikla) kanssa, jossa määrätään, että "yhteisön perustana on tulliliitto, joka käsittää kaiken tavaroiden kaupan ja merkitsee, että vienti- ja tuontitullit sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä", ja sen 25 artiklan kanssa, jossa määrätään, että "tuonti- ja vientitullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä. Tämä koskee myös fiskaalisia tulleja?"
- C) Onko tämä marmorimaksu yhteensoveltuva edellä mainittujen perustamissopimuksen 81 ja 89 artiklan (aiemmin 85–90 ja 92–94 artiklat) kanssa, joilla annetaan säännöt, joilla pyritään takaamaan, ettei kilpailu yhteismarkkinoilla vaarannu, ja poistamaan tämän tavoitteen saavuttamisen tiellä olevat esteet?
- D) Jos edelliseen kysymykseen vastattaisiin kieltävästi – ja kun tiedetään, ettei edellä mainitussa perustamissopimuksessa määrätä sellaisista erityisistä toimenpiteistä, jotka oikeuttaisivat Italian tasavallan sallimaan sen, että kunta perii marmorista (ja sen johdannaisista) maksun – kysytään, onko yhteisön oikeuden kanssa yhteensoveltuva sellainen lainsäädäntö, jossa säädetään yhdestä kunnasta lähetettyjä ja saman valtion toiselle alueelle kuljetettavia tavaroita koskevasta taloudellisesta rasituksesta (kuten marmorimaksu), vai kohdellaanko tällä rasitteella edellä mainituille alueille lähetettyjä tavaroita epäedullisemmin kuin muihin jäsenvaltioihin vietyjä tavaroita ja voidaanko tällä taloudellisella rasituksella katsoa estettävän tavaroiden vapaata liikkuvuutta kaikkialla yhteisön markkinoilla?

**Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara –
Sezione III 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä
ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lorenzoni Roberto vas-
taan 1) Comune di Carrara ja 2) Bipielle Riscossioni Spa**

(Asia C-428/03)

(2004/C 21/18)

Tributaria Provinciale di Massa e Carrara – Sezione III, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lorenzoni Roberto vastaan 1) Comune di Carrara ja 2) Bipielle Riscossioni Spa, seuraaviin kysymyksiin:

- A) Onko jäsenvaltion kunnan kantamaa maksua, joka peritään toiseen jäsenvaltioon vietävistä tavaroista sillä perusteella, että ne viedään ensin mainitussa jäsenvaltiossa olevan kunnan ulkopuolelle, pidettävä vientitulleja vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka se rasittaa vain niitä tavaroita, jotka lähetetään kyseisestä kunnasta kyseisen jäsenvaltion toiseen osaan?
- B) Ovatko ne oikeussäännöt, joiden nojalla tätä maksua kannetaan, yhteensoveltuvia yhteisön oikeuden kanssa? Onko erityisesti 15.7.1911 annettuun Italian valtion lakiin nro 749 (ja sen muutoksiin ja lisäyksiin) sisältyvä sääntö, jonka nojalla Carraran kunta perii sen alueelta louhitusta ja sieltä pois viedystä marmorista (ja sen johdannaisista) maksua (nk. marmorimaksu), yhteensoveltuva vai yhteensoveltumaton Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 23 artiklan (aiemmin 9 artikla) kanssa, jossa määrätään, että ”yhteisön perustana on tulliliitto, joka käsittää kaiken tavaroiden kaupan ja merkitsee, että vienti- ja tuontitullit sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä”, ja sen 25 artiklan kanssa, jossa määrätään, että ”tuonti- ja vientitullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä. Tämä koskee myös fiskaalisia tulleja”?
- C) Onko tämä marmorimaksu yhteensoveltuva edellä mainittujen perustamissopimuksen 81 ja 89 artiklan (aiemmin 85–90 ja 92–94 artiklat) kanssa, joilla annetaan säännöt, joilla pyritään takaamaan, ettei kilpailu yhteismarkkinoilla vaarannu, ja poistamaan tämän tavoitteen saavuttamisen tiellä olevat esteet?
- D) Jos edelliseen kysymykseen vastattaisiin kieltävästi – ja kun tiedetään, ettei edellä mainitussa perustamissopimuksessa määrätä sellaisista erityisistä toimenpiteistä, jotka oikeuttaisivat Italian tasavallan sallimaan sen, että kunta perii marmorista (ja sen johdannaisista) maksun – kysytään, onko yhteisön oikeuden kanssa yhteensoveltuva sellainen lainsäädäntö, jossa säädetään yhdestä kunnasta

lähetettyjä ja saman valtion toiselle alueelle kuljetettavia tavaroita koskevasta taloudellisesta rasituksesta (kuten marmorimaksu), vai kohdellaanko tällä rasitteella edellä mainituille alueille lähetettyjä tavaroita epäedullisemmin kuin muihin jäsenvaltioihin vietyjä tavaroita ja voidaanko tällä taloudellisella rasituksella katsoa estettävän tavaroiden vapaata liikkuvuutta kaikkialla yhteisön markkinoilla?

**Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara
21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkor-
atkaisupyyntö asiassa Duegi Transporti vastaan Comune di
Carrara**

(Asia C-429/03)

(2004/C 21/19)

Comissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Duegi Transporti vastaan Comune di Carrara, seuraaviin kysymyksiin:

- A) Onko jäsenvaltion kunnan kantamaa maksua, joka peritään toiseen jäsenvaltioon vietävistä tavaroista sillä perusteella, että ne viedään ensin mainitussa jäsenvaltiossa olevan kunnan ulkopuolelle, pidettävä vientitulleja vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka se rasittaa vain niitä tavaroita, jotka lähetetään kyseisestä kunnasta kyseisen jäsenvaltion toiseen osaan?
- B) Ovatko ne oikeussäännöt, joiden nojalla tätä maksua kannetaan, yhteensoveltuvia yhteisön oikeuden kanssa? Onko erityisesti 15.7.1911 annettuun Italian valtion lakiin nro 749 (ja sen muutoksiin ja lisäyksiin) sisältyvä sääntö, jonka nojalla Carraran kunta perii sen alueelta louhitusta ja sieltä pois viedystä marmorista (ja sen johdannaisista) maksua (nk. marmorimaksu), yhteensoveltuva vai yhteensoveltumaton Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 23 artiklan (aiemmin 9 artikla) kanssa, jossa määrätään, että ”yhteisön perustana on tulliliitto, joka käsittää kaiken tavaroiden kaupan ja merkitsee, että vienti- ja tuontitullit sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä”, ja sen 25 artiklan kanssa, jossa määrätään, että ”tuonti- ja vientitullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut ovat kiellettyjä jäsenvaltioiden välillä. Tämä koskee myös fiskaalisia tulleja”?

- C) Onko tämä marmorimaksu yhteensoveltuva edellä mainittujen perustamissopimuksen 81 ja 89 artiklan (aiemmin 85–90 ja 92–94 artiklat) kanssa, joilla annetaan säännöt, joilla pyritään takaamaan, ettei kilpailu yhteismarkkinoilla vaarannu, ja poistamaan tämän tavoitteen saavuttamisen tiellä olevat esteet?
- D) Jos edelliseen kysymykseen vastattaisiin kieltävästi – ja kun tiedetään, ettei edellä mainitussa perustamissopimuksessa määrätä sellaisista erityisistä toimenpiteistä, jotka oikeuttaisivat Italian tasavallan sallimaan sen, että kunta perii marmorista (ja sen johdannaisista) maksun – kysytään, onko yhteisön oikeuden kanssa yhteensoveltuva sellainen lainsäädäntö, jossa säädetään yhdestä kunnasta lähetettyjä ja saman valtion toiselle alueelle kuljetettavia tavaroita koskevasta taloudellisesta rasituksesta (kuten marmorimaksu), vai kohdellaanko tällä rasitteella edellä mainituille alueille lähetettyjä tavaroita epäedullisemmin kuin muihin jäsenvaltioihin vietyjä tavaroita ja voidaanko tällä taloudellisella rasituksella katsoa estettävän tavaroiden vapaata liikkuvuutta kaikkialla yhteisön markkinoilla?

Erityisesti:

1. Sovelletaanko direktiivin 2001/83/EY 14 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädettyä erityistä yksinkertaistettua rekisteröintimenettelyä vain perinteisiin homeopaattisiin lääkkeisiin?
2. Voidaanko, jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, perinteisenä pitää myös sellaista lääkettä, joka on valmistettu kirjallisuudessa tunnetuista homeopaattisista kannoista, ilman että sitä on ennen rekisteröinnin hakemista todella käytetty tässä muodossa homeopaattisena valmisteena,

tai

sallitaanko direktiivin 2001/83/EY 15 artiklan toisen virkkeen toisen luettelakohdan säännöksen mukaan se, että jäsenvaltio vaatii useista homeopaattisista kannoista valmistetun homeopaattisen lääkkeen rekisteröinnin edellytyksenä kyseistä yhdistelmävalmistetta koskevan kirjallisuuden esittämistä?

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä. EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67–128.

Verwaltungsgerichts Berlin 28.8.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa meta Fackler KG vastaan Bundesrepublik Deutschland

(Asia C-444/03)

(2004/C 21/20)

Verwaltungsgerichts Berlin, on pyytänyt 28.8.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.10.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa meta Fackler KG vastaan Bundesrepublik Deutschland, seuraaviin kysymyksiin:

Onko Arzneimittelgesetzin 39 §:n 2 momentin 7a kohdan säännös, sikäli kun siinä kielletään kirjallisuudessa tunnetuista homeopaattisista ainesosista koostuvan lääkkeen rekisteröinti, kun sen käyttö homeopaattisena lääkkeenä ei ole yleisesti tunnettua, yhteensopiva 6.11.2001 (¹) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 83/2001/EY kanssa?

Bundesvergabeamtes (Wien) 27.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa STRABAG AG vastaan Österreichische Bundesbahnen

(Asia C-462/03)

(2004/C 21/21)

Bundesvergabeamtes (Wien), on pyytänyt 27.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa STRABAG AG vastaan Österreichische Bundesbahnen, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan (¹) ymmärrettävä siten, että toisin kuin muissa 2 artiklan 2 kohdan tunnusmerkistöissä, liikenteen alalla "ainoastaan" verkkojen ylläpito on katsottava aloja koskevaksi toiminnoksi?
2. Mitä toimintoja kuuluu direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen käsitteeseen "sellaisen verkkojen ylläpito, joiden tarkoituksena on tarjota julkisia kuljetuspalveluita rautateitse"? Miltä osin siihen voidaan katsoa kuuluvan erityisiä infrastruktuurialan toimenpiteitä? Miltä osin sellaiset infrastruktuurialan toimenpiteet on luokiteltava kuuluviksi käsitteeseen "verkkojen saattaminen saataville"?

3. Jos (rautatie)liikennealalla yksinomaan verkkojen ylläpito kuuluu direktiivin 93/38/ETY soveltamisalaan (ensimmäiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus): Onko muutoksenhakuviranomaisen jätettävä soveltamatta kansallista säännöstä, jossa direktiivin 93/38/ETY sanamuodon vastaisesti katsotaan myös ”sellaisten verkkojen saataminen saataville, joiden tarkoituksena on tarjota julkisia kuljetuspalveluita rautateitse” aloja koskevaksi toiminnoksi?

(¹) Neuvoston direktiivi 93/38/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta. EYVL, erityispainos 1993, 6/nide 4, s. 177.

Bundesvergabeamtes (Wien) 27.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kostmann GesmbH vastaan Österreichische Bundesbahnen

(Asia C-463/03)

(2004/C 21/22)

Bundesvergabeamtes (Wien), on pyytänyt 27.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistui-
meen 4.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta en-
nakkoratkaisua asiassa Kostmann GesmbH vastaan Österrei-
chische Bundesbahnen, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakoh-
ta (¹) ymmärrettävä siten, että toisin kuin muissa 2 artiklan
2 kohdan tunnusmerkistöissä, liikenteen alalla ”ainoa-
taan” verkkojen ylläpito on katsottava aloja koskevaksi
toiminnoksi?
2. Mitä toimintoja kuuluu direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan
2 kohdan c alakohdan mukaiseen käsitteeseen ”sellaisten
verkkojen ylläpito, joiden tarkoituksena on tarjota julkisia
kuljetuspalveluita rautateitse”? Miltä osin siihen voidaan
katsoa kuuluvan erityisiä infrastruktuurialan toimenpitei-
tä? Miltä osin sellaiset infrastruktuurialan toimenpiteet on
luokiteltava kuuluviksi käsitteeseen ”verkkojen saattami-
nen saataville”?
3. Jos (rautatie)liikennealalla yksinomaan verkkojen ylläpito
kuuluu direktiivin 93/38/ETY soveltamisalaan (ensimmäi-
seen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus): Onko
muutoksenhakuviranomaisen jätettävä soveltamatta kan-
sallista säännöstä, jossa direktiivin 93/38/ETY sanamu-
odon vastaisesti katsotaan myös ”sellaisten verkkojen saat-
taminen saataville, joiden tarkoituksena on tarjota julkisia
kuljetuspalveluita rautateitse” aloja koskevaksi toimin-
noksi?

(¹) Neuvoston direktiivi 93/38/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta. EYVL, erityispainos 1993, 6/nide 4, s. 177.

Landgerichts Baden-Baden 20.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH vastaan Land Baden-Württemberg

(Asia C-466/03)

(2004/C 21/23)

Landgerichts Baden-Baden, on pyytänyt 20.10.2003 tekemäl-
lään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen
6.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennako-
ratkaisua asiassa Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH
vastaan Land Baden-Württemberg, seuraavaan kysymykseen:

Käsittääkö pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä ve-
roista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direk-
tiivin 69/335/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna
10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (²),
10 artiklan c alakohda myös sellaiset maksut, jotka peritään
notaarin rajavastuuyhtiön osuuksien luovutuksesta laatimasta
asiakirjasta?

(¹) Council Directive 69/355/EEC of 17 July 1969 concerning
indirect taxes on the raising of capital. (Suomenkielistä käännöstä
ei ole saatavissa). EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25-29.

(²) Council Directive 85/303/EEC of 10 June 1985 amending directi-
ve 69/355/EEC concerning indirect taxes on the raising of capital.
(Suomenkielistä käännöstä ei ole vielä saatavissa). EYVL L 156,
15.6.1985, s. 23-24.

**Finanzgericht München 24.6.2003 tekemällään päätöksel-
lä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ikegami Elec-
tronics (Europe) GmbH vastaan Oberfinanzdirektion
Nürnberg**

(Asia C-467/03)

(2004/C 21/24)

Finanzgericht München, on pyytänyt 24.6.2003 tekemällään
pätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen
6.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennako-
ratkaisua asiassa Ikegami Electronics (Europe) GmbH vastaan
Oberfinanzdirektion Nürnberg, seuraavaan kysymykseen:

Onko yhdistetyn nimikkeistön huomautusta 5 E, sellaisena
kuin se tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista
annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I
muuttamisesta 23.10.2001 annetussa asetuksessa (EY)
N:o 2031/2001 (¹), tulkittava siten, että videovalvontaan käy-
tettävällä laitteella, jolla tallennetaan useista videokameroista
tulevia signaaleita kompressoituina kovalevyille monitoreilla
tapahtuvaa toistamista varten, suoritetaan muuta toimintoa
kuin tietojenkäsittelyä.

(¹) Komission asetus (EY) N:o 2031/2001, annettu 23.10.2001,
tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 Liitteen I muuttamisesta.
EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1-944.

Tribunale di Bologna – Sezione la penale – collegiale 22.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Mario Filomeno Miraglia

(Asia C-469/03)

(2004/C 21/25)

Tribunale di Bologna – Sezione la penale – collegiale, on pyytänyt 22.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Mario Filomeno Miraglia, seuraavaan kysymykseen:

”Onko 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklaa sovellettava, kun ensimmäisessä valtiossa tehdyllä tuomioistuinten päätöksellä luovutaan syytteestä pääasiaa ratkaisematta pelkästään sillä perusteella, että toisessa valtiossa on jo aloitettu rikosoikeudellinen menettely?”

Diputación Foral de Bizkaia 12.11.2003 (telekopio 10.11.2003) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-116/01 ja T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya), S.A. (T-116/01) ja Diputación Foral de Vizcaya (T-118/01) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 5.8.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-471/03 P)

(2004/C 21/26)

Diputación Foral de Bizkaia on valittanut 12.11.2003 (telekopio 10.11.2003) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-116/01 ja T-118/01, P & O European Ferries (Vizcaya), S.A. (T-116/01) ja Diputación Foral de Vizcaya (T-118/01), 5.8.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat asianajajat Marta Morales Isasi ja Ignacio Sáenz-Cortabarría Fernández.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion

- jos oikeudenkäynnin tila mahdollistaa sen, hyväksyy valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät väitteet ja näin ollen kumoaa komission Espanjan tukiohjelmasta Ferries Golfo de Vizcaya -varustamon hyväksi 29.11.2000 tekemän päätöksen tai toissijaisesti kumoaa kyseisen päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä säädetään, että 985 500 000 Espanjan pesetää on maksettava takaisin vastaavine korkoineen
- toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- kummassakin tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan kummastakin oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Oikeudellinen virhe siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut valtiontuen käsitteeseen kuuluvaa ”etuutta” markkinataloudessa toimivan yksityisen toimijan periaatteen valossa lisäten arviointiperusteisiin julkisen toimenpiteen tarpeellisuutta koskevan arvioinnin.
- EY 87 artiklaa on tulkittu virheellisesti siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätellyt valtiontuen olemassolon katsottuaan, että matkaseteleiden tarjoaminen ei ollut tarpeellista.
- Oikeudellinen virhe siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole määrännyt seuraamuksia siitä, että komission päätöksestä puuttuu taloudellinen arvio, kun siinä todetaan, että kaikki suoritettavat määrät muodostavat valtiontuen.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristänyt päätöksen perusteluita, jotka perustuvat vain siihen, että laivanvarustajan valinta ei tapahtunut avoimella tavalla, kieltäytyäkseen soveltamasta EY 87 artiklan 2 kohdan a kohtaa, minkä vuoksi puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kanteessa esitettyihin väitteisiin ei ole vastattu tosiasiallisesti.
- Niiden seikkojen ilmeinen virheellisyys, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti toteennäytettyinä sekä näiden seikkojen virheellinen luonnehdinta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että vuoden 1995 sopimukseen sisältyneet tuet ”vahvistettiin ja toteutettiin vuonna 1992”, ja päätellyt tästä, että tämän oikeudellisen seurauksena on tukien lainvastaisuus, minkä vuoksi tosiseikkoja, riidanalaisista päätöistä ja todistusaineistoa on vääristetty ja menettelymääräyksiä on rikottu, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korvannut komission perustelut luokittelemalla riidanalaiset tuet lainvastaisiksi.

- Oikeudellinen virhe siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on katsonut, että komissiolla ei ollut tarvetta arvioida todellisia vaikutuksia yhteisönsisäiseen kauppaan ja toimivaltaa arvioida riidanalaisia tukia EY 87 artiklan valossa.
- Kanteessa esitettyjen väitteiden vääristäminen ja oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että puolustautumisoikeuksia koskevia menettelymääräyksiä on rikottu, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tarkastellut poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaoloa ja luottamuksensuojaa koskevia väitteitä.
- Kanteessa esitettyjen väitteiden vääristäminen ja oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että puolustautumisoikeuksia koskevia menettelymääräyksiä on rikottu, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tarkastellut väitteitä, jotka koskivat sitä, että EY 10 artiklaa oli rikottu ja että komissio oli loukannut hyvän hallinnon periaatetta.
- Oikeudellinen virhe, joka perustuu siihen, että puolustautumisoikeuksia koskevia menettelymääräyksiä on rikottu, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei lausunut kanteessa esitetystä väitteestä, joka koski näyttöä koskevaa käytäntöä.

Hoge Raad der Nederlanden 7.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Staatssecretaris van Financiën vastaan Artkur Andersen & CO Accountants c.s.

(Asia C-472/03)

(2004/C 21/27)

Hoge Raad der Nederlanden, on pyytänyt 7.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Staatssecretaris van Financiën vastaan Artkur Andersen & CO Accountants c.s., seuraavaan kysymykseen:

Kuuluvatko verovelvollisen, joka on tehnyt (henki)vakuutusyhtiön kanssa nyt esillä olevan ACMC:n ja UL:n välisen sopimuksen kaltaisen sopimuksen, jossa määrätään muun muassa, että verovelvollinen tiettyä korvausta vastaan ja vakuutusten alalla asiantuntevan, tutkinnon suorittaneen henkilöstön avulla suorittaa suurimman osan vakuuttamiseen liittyvistä tosiasiallisista toiminnoista – mukaan lukien yleensä vakuutusyhtiöitä sitovien päätösten tekeminen siitä, että tehdään vakuutussopimus, ja yhteydenpito välittäjiin ja tarvittaessa vakuutettuihin – vaikka vakuutussopimukset tehdään vakuutusyrityksen nimissä ja vakuutusyritys kantaa vakuutusriskin, tämän sopi-

muksen täytäntöönpanemiseksi suorittamat toiminnot kuuden direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tarkoitetun käsitteen [vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnot, mukaan lukien näihin liiketoimiin] liittyvät vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen palvelujen suoritukset piiriin⁽¹⁾?

(¹) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

Tribunale Ordinario di Milano – Rikosasioita käsittelevä 10. jaoston 23.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa syytettyinä ovat: Adelio Aggio, Paola Berlusconi ja Giovanni Butti

(Asia C-473/03)

(2004/C 21/28)

Tribunale Ordinario di Milano – Rikosasioita käsittelevä 10. jaosto, on pyytänyt 23.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa, jossa syytettyinä ovat; Adelio Aggio, Paola Berlusconi ja Giovanni Butti, seuraaviin kysymyksiin:

- Voidaanko direktiivin 68/151/ETY (¹) 6 artiklaa tulkita siten, että siinä veloitetaan jäsenvaltiot säätämään asianmukaisista seuraamuksista paitsi sen varalta, ettei kaupallisen yhtiön tasetta ja tuloslaskelmaa julkisteta, myös sen varalta, että väärennetään näitä tietoja, muita yhtiömiehille tai osakkaille taikka yleisölle tarkoitettuja yhtiötietoja tai mitä tahansa yhtiön taloudellista tilannetta tai sen omaisuutta tai rahoitusta koskevia tietoja, jotka yhtiön on julkistettava itsestään tai yhtiöryhmästä, johon se kuuluu?
- Koskevatko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 68/88 21.9.1989 antamassaan tuomiossa käsitteen ”asianmukaiset seuraamukset” täsmentämiseksi käyttämät tehokkuutta, oikeasuhteisuutta ja varoittavuutta koskevat kriteerit seuraamuksen luonnetta tai tyyppiä abstraktisti tarkasteltuna vai myös sen konkreettista sovellettavuutta, kun otetaan huomioon sen säännösten rakenteelliset piirteet, jossa siitä on säädetty?

- Täyttävätkö nämä kriteerit codice civilen 2621 § asettamat edellytykset (sellaisena kuin se on muutettuna 11.4.2002 annetulla decreto legislativo nro 61), jonka mukaan rangaistukseksi voidaan määrätä enintään vuosi ja kuusi kuukautta vankeutta ja jonka mukaan teon tekemisestä laskettava vanhentumisaika on näin ollen enintään neljä vuotta ja kuusi kuukautta? Näin on säädetty säännöstyössä, jonka mukaan esitutkinnan ja virallisen syyttäjän syytteen nostamisen jälkeen seuraa esitutkintatuomarin harjoittama valvonta, joka koskee sitä, täyttyvätkö pääasian käsittelylle asetetut edellytykset, minkä jälkeen asiaa voidaan käsitellä kolmessa oikeusasteessa ennen lopullisen tuomion antamista ja siis ennen tosiasiallista tuomion täytäntöönpanoa, jos syytetty todetaan syylliseksi. Tältä osin on otettava huomioon se, että codice civilen 2621 §:ssä edellytetyt selvitykset ovat monimutkaisia niihin sovellettujen rikosoikeudellista relevanssia koskevien rajoitusten takia (ks. 2621 §:n 3 ja 4 momentti).

(¹) Ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1968, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi. EYVL, erityispainos 1968, 17 nide 1, s. 3.

Comissione Tributaria Provinciale de Cremona 9.10.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Banca Popolare di Cremona Soc. Coop. a.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Cremona

(Asia C-475/03)

(2004/C 21/29)

Comissione Tributaria Provinciale de Cremona, on pyytänyt 9.10.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Banca Popolare di Cremona Soc. Coop. a.r.l. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Cremona, seuraavaan kysymykseen:

Onko direktiivin 77/388/ETY 33 artiklaa (¹) (sellaisena kuin se on direktiivillä 91/680/ETY (²) muutettuna) tulkittava siten, että se estää IRAPin kaltaisen veron kantamisen sellaisen nettotuotannon arvosta, joka on saatu hyödykkeiden tuotantoa ja vaihdantaa tai palvelujen tarjoamista varten organisoidun itsenäisen yksikön tavanomaisesta toiminnasta.

(¹) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9 nide 1, s. 28.

(²) Neuvoston direktiivi 91/680/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta verotuksellisten rajojen poistamiseksi. EYVL, erityispainos 1991, 9 nide 2, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-476/03)

(2004/C 21/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Edustajina ovat Claudia Schmidt ja Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/12/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niistä komissiolle
2. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut rautatieyriyten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/EY (²) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niistä komissiolle
3. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuuri-kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (³) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niistä komissiolle.
4. Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivien täytäntöönpanolle säädetty määräaika on umpeutunut 15.3.2003.

(¹) EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1.

(²) EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26.

(³) EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Euroopan yhteisöjen komission 17.11.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-477/03)**

(2004/C 21/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Claudia Schmidt ja Wouter Wils, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/12/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
2. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut rautatieyhteyksien toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
3. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY⁽³⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
4. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 15.3.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 75, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 75, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 75, s. 29.

House of Lords 10.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Celtec Ltd vastaan Astley ja muut**(Asia C-478/03)**

(2004/C 21/32)

House of Lords, on pyytänyt 10.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Celtec Ltd vastaan Astley ja muut, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko ilmaisua ”ne luovuttajan oikeudet ja velvollisuudet, jotka johtuvat luovutuksen tapahtuessa voimassa olleesta työsopimuksesta” työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevasta jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY 3 artiklan 1 kohdassa⁽¹⁾ tulkittava siten, että on olemassa tietty ajankohta, jolloin liikkeen tai liiketoiminnan osan luovutusta on pidettävä loppuun saatettuna ja jona oikeuksien ja velvollisuuksien siirtyminen 3 artiklan 1 kohdan mukaan on tapahtunut?
2. Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kuinka kyseinen ajankohta määritellään?
3. Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, kuinka 3 artiklan 1 kohdan sanamuotoa ”luovutuksen tapahtuessa” on tulkittava?

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 77/187/ETY, annettu 14 päivänä helmikuuta 1977, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. EYVL, erityispainos 1977, 5/nide 2, s. 91.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-485/03)**

(2004/C 21/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut myöntämällä Álavassa sijaitsevien yritysten tekemille investoinneille 45 prosentin verohyvityksen 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1759) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Sen velvollisuuden laiminlyönti, jonka mukaan vielä maksamatta olevat tuet on peruutettava: Espanjan viranomaisen toteuttamat toimenpiteet eivät vaikuta sellaisilta, että niillä taataan, että yritykset, joille oli myönnetty kyseessä olevia verohyvityksiä ennen komission 11.7.2001 tekemää päätöstä, eivät jatka niiden saamista koko alun perin tarkoitetun jakson ajan. Näin ollen edellä mainituilla toimenpiteillä ei ole noudatettu komission päätöksen 3 artiklan 1 kohdassa, joka koskee maksamatta olevia tukia, säädettyä velvollisuutta peruuttaa kaikki tulevat maksut. Samasta syystä näillä toimenpiteillä ei ole noudatettu kokonaan komission päätöksen 2 artiklassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen välttämiseksi, että tukiohjelman vaikutukset jatkuisivat edelleen.
2. Sen velvollisuuden laiminlyönti, jonka mukaan jo maksetut tuet on palautettava: siitä huolimatta, että 11.7.2001 tehdyssä päätöksessä edellytetään, että myönnettyt tuet oli maksettava takaisin välittömästi ja viipymättä, Espanjan viranomaiset olivat 8.10.2001 mennessä vain, kuten ne itse toteavat, "ottaneet tietojen hankkimista varten yhteyttä niihin verovelvollisiin, joita asia koskee". Ilmaistessaan asian tällä tavalla, jäsenvaltio myönsi avoimesti, ettei se ollut kyseiseen päivään mennessä ryhtynyt min-käänlaisiin toimenpiteisiin, jotta tuet perittäisiin tosiasiallisesti takaisin. Espanjan viranomaiset eivät myöskään ilmoittaneet komissiolle, mitkä yritykset tukea olivat saaneet siitä huolimatta, että niiltä oli pyydetty sitä useaan kertaan.
3. Päätöksen täytäntöönpanoon ei liity ehdotonta mahdolltomuutta: vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päätöksen täytäntöönpanoon liittyvä ehdoton mahdolltomuus on ainoa peruste, johon jäsenvaltio voi vedota puolustautuakseen komission perustamissopimuksen

88 artiklan 2 kohdan nojalla aloittaman menettelyn yhteydessä. Vaikka päätöksen vastaanottaja, Espanjan kuningaskunta, ei riitauttanut tätä päätöstä, päätöksen riitauttivat kuitenkin sekä tuen myöntäjä, Diputación Foral de Álava, että baskilainen kauppiasyhdistys Confebask. Kantajat eivät missään vaiheessa väittäneet, että päätöksen täytäntöönpano oli ehdottomasti mahdotonta, vaan ainoastaan, että erilaisten sisäisten hallinnollisten vaikeuksien vuoksi kyseessä oli monitahoinen asia.

4. Sisäisten hallinnollisten vaikeuksien merkityksettömyys: koska Espanjan lainsäädännössä ei nimenomaisesti säädetä laittomien ja yhteensopimattomien tukien takaisinperimisestä, viranomaiset päättivät ryhtyä viran puolesta muuttamaan tukien myöntämistä koskevia verosäännöksiä, jotka on annettu jokaisen historiallisen alueen yleisessä veroasetuksessa. Kansalliset viranomaiset valitsivat kuitenkin tarkoituksellisesti sellaisen menettelyn, joka vaikeuttaa tukien takaisinperimistä erityisen paljon, ja jonka yhteydessä on tehtävä ilmoitus tiettyjen kumottavissa olevien toimien haitallisesta vaikutuksesta, mikä edellyttää sellaisten kumulatiivisten edellytysten täytymistä, joiden kokoaminen on erittäin vaikeaa ennen kaikkea ajalliselta kannalta. Kansallisessa lainsäädännössä säädetään muista, ensisilmäyksellä vähemmän hankalista menettelyistä, kuten suoraan lain nojalla mitättömien säännösten ja toimien muuttamisesta, jotka ilmeisesti ovat täysin sovellettavissa tukiin, jotka on myönnetty EY:n perustamissopimuksen 88 artiklassa määrätyn menettelyn vastaisesti. Tämän menettelyn käyttäminen olisi todennäköisesti yksinkertaisempaa, koska se mahdollistaa hallinnon itsensä tekemän mitättömyyttä koskevan ilmoituksen ilman, että kyseisessä haitallisia vaikutuksia koskevassa ilmoituksessa asetetut edellytykset on täytettävä. Kansalliset viranomaiset eivät ilmeisestikään ole tässä asiassa valinneet kansallisessa oikeusjärjestyksessä tarjotuista menettelyistä sitä, joka on vähiten hankala eivätkä sitä, joka olisi ollut asianmukaisin.
5. Komission ja jäsenvaltion lojaalin yhteistyön periaate: komissio on toimittanut kaikki selvitykset, joita siltä on pyydetty, osoittaen näin olevansa käytettävissä ja joustava helpottaakseen kansallisten viranomaisen tehtävänä olevaa takaisinperimistä. Komission yksiköt ovat osoittaneet olevansa käytettävissä tutkimaan mahdollisuutta soveltaa de minimis -sääntöä, pienille- ja keskisuurille yrityksille myönnettyjä tukia koskevaa asetusta tai alueellisista tuista annettuja suuntaviivoja, jotka koskevat jokaista yksittäistä tuen takaisinmaksutapausta, jos niille toimitetaan kertomus, jossa täsmennetään tukien takaisin maksamisen tilanne ja jokaisen tuensaajan osalta syyt, joiden perusteella tuki voidaan katsoa yhteensopivaksi.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-486/03)**

(2004/C 21/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut myöntämällä Guipúzcoan yritysten investoinneille 45 prosentin verohyvityksen 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1764) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-485/03.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-487/03)**

(2004/C 21/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut myöntämällä Biskajassa sijaitsevien yritysten tekemille investoinneille 45 prosentin verohyvityksen 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1765) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-485/03.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-488/03)**

(2004/C 21/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut uusien yritysten hyväksi Álavassa 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1760) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla

- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-485/03.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-489/03)

(2004/C 21/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut uusien yritysten hyväksi Guipúzcoassa (Espanjassa) 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1761) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädettyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-485/03.

Euroopan yhteisöjen komission 19.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-490/03)

(2004/C 21/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustaja on oikeudellisen yksikön virkamies José Luis Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Valtiontukiohjelmasta, jonka Espanja on toteuttanut uusien yritysten hyväksi Biskajassa (Espanjassa) 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1763) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädettyssä määräajassa kaikkia näiden artiklojen noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle tämän päätöksen 4 artiklan mukaisella tavalla
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-485/03.

Itävallan tasavallan 20.11.2003 (faksi 13.11.2003) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-492/03)

(2004/C 21/39)

Itävallan tasavalta on nostonut 20.11.2003 (faksi 13.11.2003) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on Harald Dossi, prosessiosoite Luxemburgissa.

Itävallan tasavalta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– Ympäristönsuojelu

1. kumoaa 2.9.2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 3117 lopull., jolla hylätään kansalliset säännökset, jotka koskevat geneettisesti muunneltujen organismien (GMO) kieltämistä Itävallassa ja jotka Itävallan tasavalta on antanut tiedoksi EY 95 ⁽¹⁾ artiklan 5 kohdan mukaisesti,
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

– Olennaisten menettelymääräysten rikkominen

- Asiaan osallistumista ja kuulluksi tulemista koskevien oikeuksien huomioon ottamatta jättäminen

Kuulluksi tulemisen peruseriaatetta on loukattu, koska Itävallan tasavallalle ei ole annettu tilaisuutta ottaa kantaa komission päätöksen sisältöön tai lopputulokseen ennen sen tekemistä. Asianosaisten kuuleminen ei nyt esillä olevassa asiassa koske ainoastaan yleisiä jäsenvaltioiden huomautuksia, vaan menettelyssä ainoaa päätöksenteon kannalta relevanttia todistetta, eli Euroopan elintarviketurvallisuuksiviranomaisen 4.7.2003 antamaa lausuntoa. Juuri tämän viranomaisen lausunnon horjuttaminen olisi voinut johtaa toisenlaiseen tulokseen. Koska näin ei voinut tapahtua, koska lausuntoa ei ollut toimitettu etukäteen, päätöksentekomenettely ei ole ollut oikeusvaltion menettelyperiaatteiden mukainen ja siinä on siten rikottu olennaisia menettelymääräyksiä.

- Perusteluvelvollisuuden laiminlyöminen

Kyseessä olevaan päätökseen liittyy vakavia perustelujen puutteita. Komissio ilmoittaa ja esittelee päätöksensä ainoastaan Itävallan lakiehdotuksen (Oö. GTVG 2002) sisällön ja tavoitteen yleisesti. Erityisesti komissio vain sivuaa sitä, että lain voimassaolo oli tarkoitus rajoittaa vain kolmeen vuoteen sen antamisesta. Siihen nähden, että jäsenvaltioiden, joille toimenpiteellä on ilmeisesti erityinen merkitys, on perusteltava tarkasti väitteensä, komission tällainen menettely merkitsee perusteluvelvollisuuden törkeää noudattamatta jättämistä.

- Perustamissopimuksen taikka sen täytäntöönpanemiseksi annetun toimenpiteen rikkominen

Itävallan tasavallan mielestä lakiehdotus Oö. GTVG 2002 täyttää EY 95 artiklan 5 kohdan mukaiset edellytykset.

Lakiehdotus Oö. GTVG 2002 sisältää toimenpiteet luonnollisen elinympäristön suojaamiseksi ja säilyttämiseksi, mihin kuuluu laajasti ymmärretty biodiversiteetti. Tiedoksi annettu toimenpide ei koske (vain) alkuperäisen agraarisen kasvintuotannon ja geenimanipuloitujen kasvien viljelyn rinnakkaista olemassaoloa, vaan sillä suojellaan koko kasvi- ja eläinkuntaa GMO:n aiheuttamalta heikennykseltä ja syrjäyttämislä. Komissio kiertää sille asetetun kysymyksen siitä, onko Oö. GTVG 2002 välttämätön ympäristön tai työympäristön suojelemiseksi sillä, että tämän tarkastelun ulkopuolelle jätetään ekologisen ja perinteisen geenimanipuloimattoman kasvintuotannon sekä luonnollisen kasviston ja laajalajisen GMO-tuotannon yhteensoveltuvuus ja rinnakkaisuus. Rinnakkaisuuskysymys jätetään tämän vuoksi lainvastaisesti yhteisön oikeuden mukaisen ympäristön käsitteen ulkopuolelle. Tätä erottelua ei voida hyväksyä, sillä ympäristön käsitettä ei rajoiteta yhteisöjen perustamissopimuksella asiallisesti eikä paikallisesti. Direktiivin 2001/18/EY ⁽²⁾ mukaisessa menettelyssä on ympäristöriskien arvioinnin puitteissa hyvinkin otettava huomioon rinnakkaisuuskäsitteet. ”Ympäristön” ja ”rinnakkaisuuden” erottele, joka kuitenkin on komission lähtökohtana, ei ole mahdollista ja se on mielivaltaista. Itävallan tasavallan epäilyt geenimanipuloitujen ja -manipuloimattomien viljelmien rinnakkaisuutta koskevan kysymyksen osalta koskevat hyvinkin EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ympäristönsuojelun erityisiä ongelmia, toisin kuin komissio väittää.

– Uudet tieteelliset toteamukset

Komissio tukeutuu Euroopan elintarviketurvallisuuksiviranomaisen lausuntoon ja väittää, että Müllerin kertomus, johon Oö GTVG 2002 perustuu, sisältää tietoja, jotka suurimmaksi osaksi olivat tunnettuja jo ennen direktiivin 2001/18/EY antamista. Itävallan tasavalta on eri mieltä. Ratkaisevaa nimittäin on sen mukaan Müllerin kertomuksen toteamus siitä, että ekologisen ja perinteisen geenimanipuloimattoman kasvintuotannon rinnakkaisuus laaja-alaisen GMO-viljelyn kanssa on käytännössä mahdotonta eikä ympäristöä voida näin suojella asianmukaisesti. Kuten jokainen vakavasti otettava työ, tutkimus sisältää tosin jo osittain olemassa olevien tietojen tieteellisen arvioinnin, mikä ei kuitenkaan vaikuta sen omaan tieteelliseen arvoon. Ratkaisevaa on, että tutkimus sisältää sinänsä uusia

tieteellisiä tuloksia ja päätelmiä ja että siinä todetaan yksiselitteisesti, että tulevaisuudessa ei voida poissulkea ympäristölle, elämille ja kasveille aiheuttavia kielteisiä vaikutuksia.

- Kyseisen jäsenvaltion erityinen ongelma

Ylä-Itävallassa todistettavasti esiintyvä pienimuotoinen maatalous, jota vahvistaa biologisesti viljeltyjen pinta-alojen osuuden ja biologisesti hoidettujen maatalousyritysten lukumäärän jatkuva lisääntyminen, on ominaista tälle yhteisön alueelle.

EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätty lisäedellytys siitä, että tämän erityisen ongelman on oltava ilmennyt vasta yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, on Itävallan tasavallan mielestä täyttynyt. Se seikka, että tätä koskevia pelkoja oli olemassa jo aikaisemmin, ei ole ristiriidassa tämän kanssa. Ratkaisevaa on ainoastaan, että ongelman koko laajuus on ilmennyt vasta yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen. Ongelman tosiasiallinen laajuus voitiin todeta vasta Müllerin tutkimuksen julkaisemisajankohdan (28.4.2002) jälkeen.

- Suhteellisuus

Oö GTVG 2002:ta on pidettävä ympäristönsuojelua varten välttämättömänä kansallisena säännöksenä, jota on pidettävä myös suhteellisenä, kun otetaan huomioon sen ajallisesti kolmeen vuoteen rajoitettu voimassaoloaika.

- Ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisevien toimien periaate

Oö GTVG 2002 sisältää EY 174 artiklan 2 kohdan mukaiset ennalta varautumisen ja ennalta ehkäisevien toimien periaatteet. Tämän määräyksen mukaan yhteisön ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaa tasoon yhteisön alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen ja se perustuu muun muassa ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteelle, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä. Yhteisön lainsäätäjän tekemässä erottelussa olisi järkeä vain silloin, kun käsitteille ”ennalta varautuminen” ja ”ennalta ehkäiseminen” annetaan itsenäinen merkitys. Näin ollen ”ennalta varautuminen” on kyseessä silloin, kun ympäristöön kohdistuva vaara ei vielä ole siinä määrin konkreettinen, että olisi ryhdyttävä ”ennalta ehkäisemiseen”. Oö GTVG 2002:n tavoitteena on todistettavasti riskien välttäminen ja se on tämän vuoksi ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti perusteltu.

Cour d'appel de Bordeaux tutkintajaosto 4.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministère public vastaan André Rochus Hiebeler

(Asia C-493/03)

(2004/C 21/40)

Cour d'appel de Bordeaux tutkintajaosto, on pyytänyt 4.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministère public vastaan André Rochus Hiebeler, seuraaviin kysymyksiin:

- Onko sitä, että sama määrä huumaavia aineita kuljetetaan ja myydään, pidettävä eri tosiseikkoina sen mukaan, tehtiinkö se yhdessä jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioiden välillä?
- Muodostuuko siitä, että jäsenvaltioon tuodaan sama määrä huumaavia aineita ja että ne kuljetetaan lyhyen ajan sisällä toiseen jäsenvaltioon, samat vai eri tosiseikat?
- Onko 19.6.1990 allekirjoitettua Schengenin sopimusta tulkittava siten, että siinä myönnetään sopimusvaltiolle, jolle on esitetty luovutuspyyntö, toimivalta ottaa huomioon ”ne bis in idem” -periaatteeeseen perustuva poikkeus sellaisessa tapauksessa, jossa tämän periaatteen soveltamisedellytykset täyttyvät, vaikka lopullista tuomiota, johon vedoten syytteitä ei nosteta, ei ole annettu tässä, vaan toisessa sopimusvaltiossa?
- Onko Schengenin sopimuksen 54 artiklassa asetettua kieltoa tulkittava siten, että sen nojalla voidaan estää jäsenvaltiossa ennen kyseisen sopimuksen voimaantuloa annetun tuomion täytäntöönpano?
- Suojataanko Saksan huumelain 30 §:n I momentin 4 kohdassa, 29 §:n I momentin 1 kohdassa ja III 2 momentin 2 kohdassa ja 29 §:n I momentin 4 kohdassa, yhdessä sen 1-II §:n liitteessä III, sellaisena kuin se on annettu 27.1.1987, ja liittovaltion rikoslain 25 §:n II momentissa ja 52 ja 53 §:ssä, joissa säädetään rikoksesta, joka koskee kohtalaisten määrrien kauppaa kiellettyjä huumaavia aineita, ja tästä rikoksesta määrättävästä rangaistuksesta, samoja vai erilaisia oikeudellisia etuja kuin mitä 22.12.1975 annetun Italian lain nro 685/75 71, 72 ja 74 §:n I momentin 2 kohdan II alakohdassa ja 75 §:ssä ja Italian rikoslain 81, 56 ja 110 §:ssä, joissa säädetään rikoksesta, joka koskee kohtuullisten ja osittain huomattavien määrrien huumaavia aineita tuontia, luvaton hallussapitoa ja luovuttamista ja tästä rikoksesta määrättävästä rangaistuksesta?

(1) EUVL L 230, 16.9.2003, s. 34.

(2) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Senior Engineering Investments B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-494/03)

(2004/C 21/41)

Hoge Raad der Nederlanden, on pyytänyt 21.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Senior Engineering Investments B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën, seuraaviin kysymyksiin:

1. Sallitaanko 17.7.1969 annetun direktiivin N:o 69/335/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla direktiivillä N:o 85/303/ETY⁽²⁾, 4 artiklan 2 kohdan johdantokappaleessa ja b alakohdassa se, että yhtiöltä kannetaan pääoman hankintaveron siitä, että kyseisen yhtiön emoyhtiö on antanut suoran epämuodollisen pääomaruiskeen kyseisen yhtiön tytäryhtiölle, ja jos sallitaan, millä olosuhteilla on tällöin merkitystä? Erityisesti kysytään, onko merkitystä sillä, onko kyseistä yhtiötä taloudelliselta kannalta tarkasteltuna pidettävä suoran epämuodollisen pääomaruiskeen tosiasiallisena edunsaajana?
2. Estääkö EY:n perustamissopimuksen 52 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 58 artiklassa (josta on tullut EY 48 artikla) määrätty sijoittautumisvapaus sen, että jäsenvaltion verohallinto noudattaa käytäntöä, jonka mukaan yhtiöltä ei kanneta pääoman hankintaveron kyseisen yhtiön emoyhtiön kyseisen yhtiön tytäryhtiölle antamasta suorasta epämuodollisesta pääomaruiskeesta, jos kyseisen yhtiön tytäryhtiö on sijoittautunut tähän jäsenvaltioon, ja onko tällöin merkitystä – pitäen lähtökohtana sitä, että direktiivissä sallitaan nyt esillä olevan tapauksen kaltaisessa tapauksessa pääoman hankintaveron kantaminen sekä yhtiöltä että sen tytäryhtiöltä – sillä, onko koko konsernilta kannettu enemmän pääoman hankintaveron kuin olisi kannettu silloin, jos sekä yhtiö että sen tytäryhtiö olisivat sijoittautuneet Alankomaihin?

⁽¹⁾ Council Directive 69/335/EEC of 17 July 1969 concerning indirect taxes on the raising of capital. EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25-29. (Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa).

⁽²⁾ Council Directive 85/303/EEC of 10 June 1985 amending Directive 69/335/EEC concerning indirect taxes on the raising of capital. EYVL L 156, 15.6.1985, s. 23-24. (Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa).

Hoge Raad der Nederlanden 21.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Intermodal Transport B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-495/03)

(2004/C 21/42)

Hoge Raad der Nederlanden, on pyytänyt 21.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Intermodal Transport B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kansallisen tuomioistuimen esitettävä yhdistetyn nimikkeistön⁽¹⁾ tulkintaa koskevia kysymyksiä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle, kun kyseisessä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jossa on kyse tietyn tavaraluokittelusta yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen, asianosainen vetoaa tulliviranomaisen kantaa sellaisena kuin se on ilmaistu kolmannelle annetussa samankaltaista tavaraa koskevassa sitovassa tariffitiedossa, ja kun kyseinen kansallinen tuomioistuin katsoo, että tämä sitova tariffitieto ei ole sopusoinnussa yhdistetyn nimikkeistön kanssa?
2. Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 8709 tulkittava siten, että nyt esillä olevassa tapauksessa kyseessä olevien kaltaiset ajoneuvot kuuluvat sen alaisuuteen?

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987 tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista. Otetaan käyttöön tavaranimikkeistä, jäljempänä ”yhdistetty nimikkeistö” tai lyhennettynä ”CN”, joka vastaa sekä yhteisen tullitariffin että yhteisön ulkomaankaupan tilastoinnin tarpeita. EYVL, erityispainos 1987, 11/nide13, s. 22.

Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-496/03)

(2004/C 21/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan edustajat ovat C.-F. Durand ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenkahdeksannen kerran 6 päivänä elokuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/59/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 30.7.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Lisäravintoaineita koskeva postimyyntikielto, josta on säädetty Gewerbeordnungin 50 §:n 2 kohdassa, on vaikutukseltaan tuonnin määrällistä rajoitusta vastaava toimenpide. Se estää toisista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden myyntiä voimakkaammin kuin kotimaisten tuotteiden. Tuollainen postimyyntikielto pakottaa muiden jäsenvaltioiden yrittäjät perustamaan toimipisteen Itävaltaan tai etsimään sieltä liikekumppanin, kun taas itävaltalaisilla yrittäjillä on joka tapauksessa olemassa paikallinen toimipiste, jota he voivat käyttää hyväkseen markkinoidessaan valmistamiaan lisäravintoaineita. Viimeksi mainituilla yrittäjillä on se etu, että he voivat käyttää tuotantoalueen osia, tai sen alueen osia, jolla toimipiste sijaitsee, myös myyntipaikkoina. Tämä voi tarkoittaa ulkomaisiin valmistajiin verrattuna huomattavaa etua kustannussäästöjen muodossa.

Tavoite suojella kuluttajia terveyden vaarantumiselta ja petoksilta voisi oikeuttaa tuollaisen kiellon, mutta se voidaan saavuttaa myös lievemmin keinoin, joilla tavaroiden vapaata liikkuvuutta rajoitetaan vähemmän. Itävallan toimenpide on näin ollen katsottava tavaroiden vapaan liikkuvuuden suhteettomaksi rajoitukseksi.

Euroopan yhteisöjen komission 24.11.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-497/03)

(2004/C 21/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 24.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Edustajina ovat Josef Christian Schieferer ja Bernhard Schima, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 28 artiklan (entinen EY:n perustamissopimuksen 30 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt Gewerbeordnungin (Itävallan elinkeinolaki) 50 §:n 2 momentissa lisäravintoaineita koskevasta postimyyntikiellosta.
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 10.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Kingscrest Associates Ltd. 2) Montecello Ltd (harjoittavat elinkeinoa yhdessä toiminimellä Kingrest Residential Care Homes) vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-498/03)

(2004/C 21/45)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, on pyytänyt 10.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.11.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Kingscrest Associates Ltd. 2) Montecello Ltd (harjoittavat elinkeinoa yhdessä toiminimellä Kingrest Residential Care Homes) vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko sallittua nojautua kuudennen arvonlisäverodirektiivin (77/388/ETY⁽¹⁾) muihin kieliversioihin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan g ja h alakohdassa käytetyn sanan "charitable" merkityksen selvittämiseksi, vai täytyykö sanalla olla sama merkitys kuin kansallisessa oikeudessa?
- 2) Mikäli 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan g ja h alakohtaa on tulkittava niin, että niitä sovelletaan järjestöön, jolla tunnustetaan olevan yhteiskunnallinen luonne (social character), onko niitä tulkittava niin, että niitä sovelletaan Kingscrest Residential Care Homes -yhtiön tapaiseen voittoja tuottavaan yksikköön?
- 3) Onko direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan g ja h alakohdan tulkittava tarkoittavan, että niissä myönnetään jäsenvaltioille harkintavalta tunnustaa noissa kohdissa tarkoitettussa mielessä järjestö, joka on rekisteröity vuoden 2000 Care Standards Actin (tai vuoden 1984 Registered Homes Actin tai vuoden 1989 Children Actin) nojalla mutta joka ei ole julkisoikeudellinen laitos ja jolla ei ole yleishyödyllisen järjestön asemaa kyseisen jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaan?

⁽¹⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH:n yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 17.9.2003 yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antamasta tuomiosta 26.11.2003 (faksi 25.11.2003) tehty valitus

(Asia C-499/03 P)

(2004/C 21/46)

Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH ovat valittaneet 26.11.2003 (faksi 25.11.2003) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 17.9.2003 yhdistetyissä asioissa T-309/01 ja T-239/02, Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH ja Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antamasta tuomiosta. Valittajien edustajina ovat asianajajat Klaus Landry ja Lothar Harings, Sozietät Graf von Westphalen & Modest, Grosse Bleichen 21, D-20354 Hamburg.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 17.9.2003⁽¹⁾ antaman tuomion ja
- 1. asiassa T-309/01
kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 14.8.2001 (Kok. 4/00) tekemän päätöksen, sikäli kuin siinä määrätään jälkikäteisistä kirjanpidollisista tuontimaksuista, joiden suuruus on 218 605,65 DEM, sekä velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut;
- 2. asiassa T-239/02
kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 5.3.2002 (Kok. 4/01) tekemän päätöksen, jossa määrätään jälkikäteisistä kirjanpidollisista tuontimaksuista, joiden suuruus on 222 116,06 DEM, ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat ovat riitauttaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion seuraavista syistä:

- Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 (ETY)⁽²⁾ 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkominen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perusteettomasti katsonut, että toimivaltaisten tulliviranomaisten virhe olisi ollut valittajien tunnistettavissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin venyttää riidanalaisessa tuomiossa kyseessä oleville elinkeinonharjoittajille asetettuja huolellisuusvaatimuksia. Se on sitäpaitsi myöntänyt sovellettavan säännöksen olevan monimutkainen.
- Virheellinen menettely, sikäli kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perusteettomasti jättänyt kuulematta valittajien nimeämiä todistajia. Se on sitä vastoin perustellut tuomiotaan oletuksilla valittajien vahingoksi.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽²⁾ EYVL L 302, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 26.11.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-500/03)

(2004/C 21/47)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on António Caeiros, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se oli voimassa tosiseikkojen tapahtuessa, 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se antoi määräyksen nro 783/98 ilmoittamatta siitä luonnosvaiheessa;
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Regulamento da Navegação em Albufeirasin (Määräys merenkulusta altaissa) (19.9.1998 annettu määräys nro 783/98) 2 § sisältää yhteisön lainsäädännön mukaiset tekniset määräykset. Kyseessä on Portugalin tasavallan hallituksen antama oikeussääntö, joka on oikeudellisesti sitova ja jossa määrätään huvialusten teknisistä ominaisuuksista (mitoista ja käyttövoimasta), joita edellytetään, jotta aluksia voitaisiin käyttää huviajoon Portugalin alueella sijaitsevilla julkisilla, julkiseen käyttöön tarkoitetuissa altaissa, lukuun ottamatta Douro-joen altaita. Näin ollen on ilmeistä, että kyseistä pykälää sovelletaan Portugalissa tai ainakin merkittävässä osassa Portugalia. Tämän vuoksi Portugalin tasavallan piti direktiivin 98/34/EY 8 artiklan mukaisesti ilmoittaa komissiolle lainsäädäntöhankkeesta, jonka päätteeksi Portugalin tasavalta antoi määräyksen nro 783/98.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/EY⁽¹⁾ muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/12/EY⁽²⁾, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY⁽³⁾ muuttamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/13/EY⁽⁴⁾ sekä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttö-oikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY⁽⁵⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle
2. velvoittaa Ruotsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivien täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 15.3.2003.

⁽¹⁾ Annettu 29.7.1991 (EYVL:n erityispainos 1994, Alue 7, nide 4, s. 45).

⁽²⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Annettu 19.6.1995 (EYVL L 143, 27.6.1995, s. 70).

⁽⁴⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26.

⁽⁵⁾ EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Euroopan yhteisöjen komission 26.11.2003 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-501/03)

(2004/C 21/48)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat W. Wils ja K. Simonsson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komission 27.11.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-503/03)

(2004/C 21/49)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan edustajat ovat Carmel O'Reilly ja Luis Escobar Guerrero, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. Toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun direktiivin 64/221/ETY⁽¹⁾ 1, 2, 3 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on evännyt viisumin ja pääsyn Espanjan valtion alueelle kahdelta henkilöltä, jotka kummatkin ovat kolmansien valtioiden kansalaisia ja joiden perheenjäsenet ovat Euroopan unionin kansalaisia, vain siitä syystä, että heille on määrätty maahantulokielto Schengenin tietojärjestelmässä (jäsenvaltion vaatimuksesta), ja koska se ei perustellut riittävällä tavalla päätöstään evätä viisumit ja maahantulo.
2. Velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sellaisten henkilöiden liikkumista ja oleskelua koskevissa asioissa sovellettava yhteisön säädös, joihin sovelletaan yhteisöjen oikeutta (unionin kansalaiset tai kolmansien valtioiden kansalaiset, joiden perheenjäsenet ovat unionin kansalaisia), on direktiivi 64/221/ETY, jossa estetään, että tällaiset henkilöt määrätään Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 96 artiklassa tarkoitettuun maahantulokieltoon, koska maahantulokieltoon määräämisestä seuraa pääsääntöisesti, että kaikkien Schengenin säännöstöä soveltavien jäsenvaltioiden on evättävä kyseisen henkilön pääsy alueelleen.

Unionin kansalaiselta tai sellaiselta kolmanen valtion kansalaiselta, jonka perheenjäsenet ovat unionin kansalaisia, voidaan evätä maahantulo yleistä järjestystä koskevista syistä vain silloin, kun asianomaisen henkilön toiminta uhkaa välittömästi, tosiasiallisesti ja riittävän vakavasti yhteiskunnan perustavanlaatuisia etuja. Seikkoja, joiden on katsottava muodostavan yleisen järjestyksen uhan perinteisessä yhteisöjen oikeudessa (direktiivi 64/221/ETY) tarkoitettulla tavalla, ei pidä rinnastaa siihen, mikä muodostaa tällaisen uhan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Esillä olevassa asiassa Saksan vaatimuksista tapahtunut Schengenin tietojärjestelmään kirjaaminen ei voi sellaisenaan muodostaa riittävää osoitusta yleisen järjestyksen todellisesta ja vakavasta uhasta, koska yhtäältä kyseisen kirjaamisen perusteet eivät ole tiedossa ja koska toisaalta asianomainen oleskelee laillisesti yhden jäsenvaltion alueella, mikä on osoitus siitä, että tämänkaltaista uhkaa ei ole olemassa.

Espanjan viranomaiset eivät noudattaneet direktiivistä 64/221/ETY johtuvia velvoitteitaan, koska osoitettuaan, että asianomaisille henkilöille, joiden osalta ne totesivat, että heihin sovelletaan yhteisöjen oikeutta, oli määrätty maahantulokielto Schengenin tietojärjestelmässä, Espanjan viranomaiset päättelivät automaattisesti ja ilman yksilöllistä arviointia, että näiltä henkilöiltä oli evättävä pääsy Espanjan valtion alueelle ja että heidän viisumihakemuksensa oli hylättävä, eivätkä ne suorittaneet tarpeellisia tarkastuksia varmistuakseen siitä, että tällainen henkilökohtainen tietojärjestelmään kirjaaminen oli perusteltu yhteisöjen oikeudessa asetettujen edellytysten kannalta.

⁽¹⁾ EYVL P 56, 4.4.1964, s. 850; EP 05/01, s. 28.

Euroopan yhteisöjen komission 27.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-504/03)

(2004/C 21/50)

Euroopan yhteisöjen komissio on 27.11.2003 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat J.-P. Keppenne ja V. Di Bucci, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komission vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. Toteaa, että Ranskan tasavalta on rikkonut sille EY 249 artiklan neljännen kohdan ja Ranskan valtion Bull-yritykselle myöntämästä käteisennakosta 13.11.2002 tehdyn komission päätöksen 2003/599/EY (tiedoksiantettu numerolla K(2002) 4366)⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole toteuttanut asetetussa määräajassa tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Bull-yritys maksaa takaisin saamansa käteisennakon ja siihen liittyvät korot edellä mainitun päätöksen mukaisesti.
2. Velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan tasavalta ei ole ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin noudattaakseen 13.11.2002 tehtyä päätöstä eikä ole toimittanut kohtuullisessa ajassa komissiolle ehdotustaan vaihtoehtoisista toimenpiteistä.

Ranskan tasavalta on vahvistanut halukkuutensa noudattaa 13.11.2002 tehtyä päätöstä. Se ei ole kuitenkaan esittänyt näyttöä, että Bull olisi maksanut takaisin viimeistään 17.6.2003 450 miljoonan euron käteisennakon ja siihen liittyvät korot. Ranskan tasavalta ei ole milloinkaan esittänyt, että sen olisi täysin mahdotonta noudattaa asianmukaisesti päätöstä. Se ei ole ryhtynyt mihinkään toimiin Bullin suhteen avun takaisinmaksamiseksi. Lisäksi päätöksen täytäntöönpanoon ei liity mitään erityisiä vaikeuksia, koska takaisinmaksusta on sovittu jo alun perin yhtäältä komission ja Ranskan tasavallan ja toisaalta Bull-yrityksen välillä.

Ranskan tasavalta on lisäksi antanut asetetun määräajan kulua umpeen nostamatta kumoamiskannetta mainitusta päätöksestä, jota on näin ollen pidettävä lopullisena siihen nähden.

(¹) EUVL L 209, 19.8.2003, s. 1.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 80/778/ETY 7 artiklan 6 kohdasta ja 19 artiklasta – luettuna yhdessä kyseisen direktiivin liitteen I kanssa – käy ilmi, että suurimman sallitun nitraattipitoisuuden olisi 15.7.1985 lähtien pitänyt kaikessa Ranskan juomavedessä olla alhaisempi tai yhtä suuri kuin 50 mg/l.

Virallisista julkaisuista käy kuitenkin ilmi, että 13 prosentille Bretagnen alueen kokonaisväestöstä tarjottiin vuonna 1988 vettä, jonka nitraattipitoisuus oli tilapäisesti tai pysyvästi suurempi kuin 50 mg/l.

Komission antamassa perustellussa lausunnossa vahvistetun määräajan päättyessä Ranskan viranomaiset ovat myöntäneet, että kyseinen prosenttimäärä – vaikka se olikin laskenut – oli edelleen 2,6 vuonna 2002.

(¹) EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-505/03)

(2004/C 21/51)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 28.11.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Valero Jordana ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, ettei Ranskan tasavalta ole noudattanut juomaveden laadusta 15.7.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/778/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna, 7 artiklan 6 kohdan eikä liitteen I mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole noudattanut direktiivin vaatimuksia Bretagnen juomaveden nitraattipitoisuuden osalta
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-510/03)

(2004/C 21/52)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 4.12.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on Josef Christian Schieferer, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kaasumaisia polttoaineita käyttäviä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/396/ETY (¹) 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se antoi ja piti voimassa sellaisia säännöksiä, joilla estetään direktiivin 90/396/ETY mukaisten kaasumaisia polttoaineita käyttävien laitteiden, kuten kaasulla toimivien vedenlämmittimien, markkinoille saattaminen ja käyttöönotto.
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan useat Saksan osavaltioiden antamat säännökset (jotka ovat 24.2.1995 annetun liittovaltion lämmitysetuksen mukaisia) ovat kaasumaisia polttoaineita käyttäviä laitteita koskevan direktiivin 90/396/ETY vastaisia. Kyse on määräyksistä, jotka koskevat

- kaasulla toimivia lämpökattiloita, jotka tuottavat lämpöä yli 50 kW ja jotka voidaan asentaa ainoastaan erillisiin tiloihin;
- tiettyjä kaasulla toimivia lämpökattiloita, jotka on varustettava sellaisella turvalaitteella, joka estää sen, että ilman hiilimonoksidipitoisuus nousisi korkeammaksi kuin 30 ppm ja
- kaasulla toimivia lämpökattiloita, jotka on varustettava laitteella, joka tietyillä edellytyksillä sulkee kaasunsyötön.

Tämä johtaa siihen, että direktiivissä tarkoitettujen laitteiden markkinoille saattaminen kyseisissä osavaltioissa estyy, sillä direktiivissä jo määritetyistä seikoista, kuten laitteiden asentamisesta muualle kuin asuintilaan, polttamattoman kaasun vuotojen estämisestä, räjähdysvaarasta yms., säädetään näissä osavaltioissa lisäksi kansallisilla säännöksillä.

Saksan liittotasavalta katsoo, että kun otetaan huomioon ihmisten turvallisuus sekä ihmisten elämän ja terveyden suojeleminen polttoaineilla toimivien laitteiden aiheuttamalta yleiseltä vaaralta, jäsenvaltioilla on kansallisten rakennusmääräysten perusteella toimivalta parantaa tällaisten laitteiden turvallisuustasoa asianmukaisesti. Komissio riitauttaa tämän väitteen ja huomauttaa, että direktiivissä säädetään ”uuden lähestymistavan” mallin mukaisesti tyhjentävästi niistä seikoista, jota se koskee, joten näitä seikkoja koskevien kansallisten säännösten antaminen ei enää tule kyseeseen.

(¹) EYVL L 196, s. 15.

Yhdistettyjen asioiden C-157/01 P ja C-169/01 P (¹) poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/53)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat C-157/01 P ja C-169/01 P: Saksan liittotasavalta vastaan RAG Aktiengesellschaft ja UK Coal vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001. EYVL C 168, 30.6.2001.

Asian C-135/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/54)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 30.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-135/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-142/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/55)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-142/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-228/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/56)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-228/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 180, 27.7.2002.

Asian C-229/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/57)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 18.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-229/02 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisu pyyntö): Bietergemeinschaft debis/AC ym. vastaan Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger.

(¹) EYVL C 219, 14.9.2002.

Asian C-308/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/58)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 30.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-308/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EYVL C 247, 12.10.2002.

Asian C-461/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/61)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-461/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

Asian C-342/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/59)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-342/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 261, 26.10.2002.

Asian C-48/03⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/62)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-48/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta.

(¹) EUVL C 70, 22.3.2003.

Asian C-370/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/60)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 16.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-370/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta.

(¹) EYVL C 305, 7.12.2002.

Asian C-190/03⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2004/C 21/63)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.9.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-190/03: Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-190/00: Regione Siciliana vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Valtiontuet – Käyttöluotot – Tutkittavaksi ottaminen –
Kanteen nostamisen määräaika – Vahvistava päätös –
Kumoamiskanne – Olemassa oleva tuki vai uusi tuki –
Tempus regit actum –periaate – Vientituki – Toimintatuki –
Kohtuullinen aika)*

(2004/C 21/64)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-190/00, Regione Siciliana, asiamiehenään avvocato dello Stato F. Quadri, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: V. Di Bucci ja D. Triantafyllou), jossa kantaja vaatii valtiontukijärjestelmästä, jonka Italia on toteuttanut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (27 päivänä syyskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki N:o 68) 22 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/319/EY (EYVL 2000, L 110, s. 17) kumoamista siltä osin kuin siinä todetaan, että valtiontuet, jotka Sisilian alue on ottanut käyttöön 27.9.1995 annetun Sisilian aluelain nro 68 6 §:llä maatalouden ja kalastuksen alalla toimivien yritysten hyväksi, eivät sovellu yhteismarkkinoille ja että Italian on keskeytettävä ja kumottava edellä mainitut tuet, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh, J. D. Cooke, A. W. H. Meij ja H. Legal, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluis-
taan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 285, 7.10.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-240/01, Jean-Louis Cougnon vastaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Nimitysmenettely – Palkkaluokan A 2 toimi –
Hakemuksen hylkääminen)*

(2004/C 21/65)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-240/01, Jean-Louis Cougnon, Euroopan yhteisöjen parlamentin virkamies, kotipaikka Capellen (Luxemburg), edustajanaan asianajaja J. Choucroun, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehenä M. Schauss), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen, jolla hylättiin hakemus, jonka kantaja esitti yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstö- ja varainhoito-osaston johtajan toimeen, ja jolla tähän toimeen nimitettiin toinen hakija, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 5.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-63/02, Maria Concetta Cerafogli ja Paolo Poloni
vastaan Euroopan keskuspankki ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Euroopan keskuspankin virkamiehet – Palk-
kaus – Palkkojen vuosittaisen mukauttamisen laskentatapa
– Henkilöstökomitean kuuleminen – Palvelussuhteen ehtojen
13, 45 ja 46 artikla)*

(2004/C 21/66)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-63/02, Maria Concetta Cerafogli ja Paolo Poloni, Euroopan keskuspankin työntekijöitä, kotipaikka Frankfurt am

Main (Saksa), edustajinaan asianajajat T. Raab-Rhein, C. Roth ja B. Karthaus, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan keskuspankki (asiamiehinään V. Saintot, T. Gilliams ja B. Wägenbaur), jossa kantajat, jotka ovat Euroopan keskuspankin (EKP) virkamiehiä, vaativat yhtäältä, että heille 13.7.2001 osoitetut heinäkuuta 2001 koskevat palkkalaskelmat kumotaan sikäli, kuin ne perustuvat palkkojen korotukseen 2,2 prosentilla, ja toisaalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen velvoittaa EKP:n osoittamaan kantajille heinäkuuta 2001 koskevat palkkalaskelmat, jotka perustuvat palkkojen korotukseen vähintään 2,7 prosentilla tai toissijaisesti korotukseen, joka vastaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen nyt esillä olevassa asiassa määräämää korotusta, ja velvoittaa EKP:n suorittamaan kantajille mainittujen summien välisen erotuksen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 20.11.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kantajille, jotka ovat Euroopan keskuspankin (EKP) virkamiehiä, 13.7.2001 osoitetut heinäkuuta 2001 koskevat palkkalaskelmat kumotaan sikäli, kuin EKP ei ole kuullut henkilöstökomiteaa mukauttaessaan palkkausta vuodelle 2001.*
- 2) *Kanne hylätään muilta osin.*
- 3) *Euroopan keskuspankki velvoitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

4 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-85/02: Pedro Díaz, SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Sanamerkin CASTILLO rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus – Aikaisempi kansallinen kuviomerkki EL CASTILLO – Sekaannusvaara – Samankaltaisten tavaramerkkien esiintyminen asianomaisilla markkinoilla)

(2004/C 21/67)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-85/02, Pedro Díaz, SA, kotipaikka Cartagena (Espanja), edustajanaan aluksi asianajaja P. Koch Moreno sittemmin asianajaja M. Aznar Alonso, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: O. Montalto ja J. Crespo Carrillo), sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakunnassa käydyn menettelyn vastapuolena Granjas Castelló, SA, kotipaikka Mollerussa (Espanja), jossa kantaja on nostanut kanteen

sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 16.1.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 40/2000-3), joka koskee kansallisen tavaramerkin EL CASTILLO haltijan tekemää väitettä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor, on antanut 4.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa.*

(¹) EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-98/02, Maddalena Lebedef-Caponi vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Arviointikertomus – Henkilöstön edustamiseen liittyvän toiminnan ja ammattiyhdistystoiminnan harjoittaminen – Kumoamiskanne)

(2004/C 21/68)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-98/02, Maddalena Lebedef-Caponi, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat G. Bouneou ja F. Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Martin ja C. Berardis-Kayser), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen, jolla hyväksytään kantajaa koskeva lopullinen arviointikertomus ajalta 1.7.1995–30.6.1997, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto): puheenjohtaja: V. Tiili, tuomarit: P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 5.11.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Päätös, jolla hyväksytään kantajaa koskeva lopullinen arviointikertomus ajalta 1.7.1995–30.6.1997, kumotaan.*
- 2) *Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-222/02: HERON Robotunits GmbH vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki ROBOTUNITS – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Kuvailevuus)

(2004/C 21/69)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-222/02, HERON Robotunits GmbH, kotipaikka Lustenau (Itävalta), edustajanaan asianajajat M. Bergermann ja R. Hackbarth, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: S. Bonne ja G. Schneider), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 6.5.2002 tekemän päätöksen (asia R 1095/2000-1), jolla se hylkäsi sanamerkin ROBOTUNITS rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeneen hakemuksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 26.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 233, 28.9.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-248/02, Carla Faita vastaan Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Avoimet virat – Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohta – Nimitysmenettely – Ilmeinen arviointivirhe – Perustelut)

(2004/C 21/70)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-248/02, Carla Faita, Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitean virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia),

edustajanaan asianajajat A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ja S. Orlandi, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea, (asiamiehinään M. Bermejo Garde ja D. Waelbroeck), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitean 20.9.2001 tekemä päätös, jolla hylättiin kantajan hakemus logistiikka- ja käännöspalvelun Italian kielen käännösosaston osastopäällikön virkaan, ja 16.10.2001 tehty päätös, jolla kyseiseen virkaan nimitettiin toinen hakija, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 11.11.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 12.10.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-286/02: Oriental Kitchen SARL vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus, joka koskee sanamerkin KIAP MOU rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi – Aikaisemmat kansalliset MOU-sanamerkit – Rekisteröinnin epäminen)

(2004/C 21/71)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-286/02, Oriental Kitchen SARL, kotipaikka Choisy-le-Roi (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-J. Sebag, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: B. Lory, O. Waelbroeck ja O. Montalto), jota tukee Mou Dybfrost A/S, kotipaikka Esbjerg N (Tanska), edustajanaan asianajaja T. Steffensen, jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 28.6.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 114/2001-4), joka koskee kansallisten MOU-tavaramerkkien haltijan väitettä sitä vastaan, että merkki KIAP MOU rekisteröidään yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 25.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

27 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-348/02: Quick restaurants SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Sanasta Quick muodostuva tavaramerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Kuvailevuus – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta – Rekisteröinnin osittainen epäminen)

(2004/C 21/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-348/02, Quick restaurants SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja L. Van Bunnan, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: A. Rassat ja S. Laitinen), jossa kantaja vaatii sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 17.9.2002 tekemän päätöksen (asia R 1117/2000-2), joka koskee sanan Quick rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, osittaista kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: apulaikirjaaja B. Pastor, on antanut 27.11.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 31, 8.2.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

15 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-372/02, Internationaler Hilfsfonds eV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kehitysyhteistyö – Euroopan yhteisön humanitaarinen toimisto (ECHO) – Kansalaisjärjestöjen toiminnalle myönnettävää yhteisrahoitusta varten kumppanuudesta tehty puitesopimus – Kantajan tekemän hakemuksen hylkääminen – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 21/73)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-372/02, Internationaler Hilfsfonds eV, kotipaikka Rosbach (Saksa), edustajanaan asianajaja H. Kaltenecker, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Wilderspin ja S. Fries), jossa kantaja vaatii ensiksi, että komission 22.10.2002 tekemä sellainen päätös, jossa hylätään kantajan hakemus saada allekirjoittaa kumppanuudesta tehtävä puitesopimus Euroopan yhteisön humanitaarisen toimiston (ECHO) kanssa, kumotaan ja toiseksi, että komissio velvoitetaan joko palauttamaan kantaja siihen asemaan, jossa tämä oli kumppanuudesta tehtävän puitesopimuksen allekirjoittamista koskevan ensimmäisen hakemuksensa aikana vuonna 1996, tai toissijaisesti pyytämään kantajaa allekirjoittamaan nyt voimassa oleva kumppanuudesta tehty puitesopimus, ja kolmanneksi, että komissio velvoitetaan korvaamaan kantajalle sen Euroopan oikeusasiamiehelle tekemästä kantelusta aiheutuneet kulut, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on 15.10.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään kokonaisuudessaan tutkimatta.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 31, 8.2.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

20 päivänä lokakuuta 2003

asiassa T-46/03 R, Leali SpA vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio

*(Välitoimimenettely – Kilpailu – Sakon maksaminen –
Pankkitakaus – Kiireellisyys – Kiireellisyysedellytys ei täyty)*

(2004/C 21/74)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-46/03 R, Leali SpA, kotipaikka Odolo (Italia), edustajanaan asianajajat G. Belotti ja G. Vezzoli, jota tukee Italian tasavalta (asiamiehenään I. M. Braguglia) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään L. Pignataro ja A. Whelan), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään HT 65 artiklan soveltamista koske- vasta menettelystä (COMP/37.956 — teräsbetonipalkit) 17 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin siinä kantaja vaaditaan maksamaan yhteisvastuullisesti selvitystilassa olevan Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA:n kanssa 6,093 miljoonan euron suuruinen sakko ja yksinään 1,082 miljoonan euron suuruinen sakko, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 20.10.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**Friesland Coberco Dairy Foods Holding N.V:n 10.10.2003
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-348/03)

(2004/C 21/75)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Friesland Coberco Dairy Foods Holding N.V. on nostanut 10.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota

vastaan. Kantajan toimipaikka on Meppel (Alankomaat) ja asiamiehenä on asianajaja Erik H. Pijnacker Hordijk.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa toimenpiteestä, jonka Alankomaat on toteuttanut kansainvälisen rahoitustoiminnan tukemiseksi 17 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen (2003/515/EY) 2 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään, että yrityksiä, jotka 11.7.2001 mennessä ovat ainoastaan tehneet veroviranomaisille cfa-järjestelmän soveltamista koskevan pyynnön, minkä vuoksi asiasta ei kyseisenä ajankohtana ollut vielä tehty virallista päätöstä, ei oteta huomioon siirtymäajan järjestelmässä;
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki 27.12. Alankomaiden veroviranomaisille pyynnön saada tehdä 1.1.2000 lukien kansainvälistä rahoitustoimintaa koskevaan järjestelmään (cfa-järjestelmä) perustuvan riskivaruksen.

Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessään ⁽¹⁾; että cfa-järjestelmä ei ole yhteismarkkinoille soveltuva tukijärjestelmä, ja määräsi Alankomaiden hallituksen kumoamaan tämän järjestelmän. Tämän lisäksi riidanalaisessa päätöksessä määrätään siirtymäajan järjestelmästä. Tämän jälkeen komissio totesi, vastauksena Alankomaiden kysymykseen, että kyseistä siirtymäajan järjestelmää ei sovelleta kantajan kaltaisiin yrityksiin, jotka 11.4.2003 mennessä olivat kylläkin pyytäneet cfa-järjestelmän soveltamista, mutta joiden pyynnöstä ei ollut vielä tehty päätöstä. Tällä perusteella Alankomaiden veroviranomaiset hylkäsivät kantajan pyynnön.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden, erityisesti yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuskensuojan periaatteiden rikkomiseen. Kantajan mukaan on yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden vastaista, että siirtymäajan järjestelmä on rajoitettu koskemaan vain sellaisia yrityksiä, joiden osalta oli tehty päätös 11.7.2001. Tästä rajoittamisesta aiheutuu, että yrityksiä, joiden veroviranomaisille osoittama, riskivaruksen tekemistä koskeva pyyntö oli tuolla hetkellä vireillä, ja jotkanain ollen yhtä perustellusti saattoivat luottaa siihen, että cfa-järjestelmä oli yhteensopiva perustamissopimuksen kanssa, kohdellaan eri tavalla ilman mitään objektiivisia perusteita.

Kantaja vetoaa lisäksi EY 253 artiklan rikkomiseen. Kantajan mukaan komissio ei ole perustellut riittävästi sitä, miksi siirtymäajan järjestelmä on riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa rajoitettu yrityksiin, joiden osalta veroviranomainen oli tehnyt 11.7.2001 mennessä päätöksen.

(¹) Kansainvälisen rahoitustoiminnan tukemiseksi 17 päivänä helmikuuta 2003 tehty komission päätös 2003/515/EY (EYVL L 180, s. 52).

Andreas Mausolfin 16.10.2003 Europolia vastaan nostama kanne

(Asia T-355/03)

(2004/C 21/76)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Andreas Mausolf, kotipaikka Leiden (Alankomaat), on nostanut 16.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Europolia vastaan. Kantajan edustajina ovat M. F. Baltussen ja P. de Casparis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa implisiittisen päätöksen, jolla Europol on hylännyt oikaisuvaatimuksen, jonka kantaja on esittänyt 2.1.2003 tehdystä päätöksestä, ja samalla kumoaa 2.1.2003 tehdyn päätöksen;
- 2) velvoittaa Europolin maksamaan Andreas Mausolfille vahingonkorvausta ja sen lisäksi joka tapauksessa tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa päätöksen, jolla päätettiin olla maksamatta hänelle toistuvasti enempää palkkaa 1.7.2002 alkavalta ajankaksolta.

Kantaja esittää, että riidanalainen päätös on riittämättömästi perusteltu, minkä vuoksi se on ristiriidassa sen yleisen periaatteen kanssa, jonka mukaan päätökset on perusteltava.

MEDICI GRIMM KG:n 31.10.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-364/03)

(2004/C 21/77)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

MEDICI GRIMM KG, Rodgau Hainhausen, Saksa, on nostanut 31.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on solicitor Robert MacLean, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että Euroopan unionin ministerineuvosto on vastuussa kantajalle aiheutuneesta vahingosta EY 288 artiklan toisen kohdan mukaisesti, ja velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle vahingonkorvausta 89 286 euron suuruisen summan korkoina ja 81 079 euron suuruisen summan hallinnollisesta menettelystä aiheutuneina kuluna, tai tuomioistuimen asianmukaiseksi katsomat summat
- velvoittaa neuvoston korvaamaan menettelyn oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on nahasta valmistettuja käsilaukkuja myyvä yhtiö. Osana liiketoimintaansa se toi säännöllisesti maahan käsilaukkuja, jotka Kiinan kansantasavaltaan sijoittautunut yhtiö oli valmistanut. Neuvoston asetuksella N:o 1567/97 (¹) otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli kyseisestä maasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen maahantuonnissa. Kyseistä asetusta muutettiin sittemmin 3.11.1998 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2380/98 (²), jolla otettiin käyttöön erityinen polkumyyntitulli, joka oli nolla, kantajien maahantuomien käsilaukkujen osalta.

Tälle säännökselle ei kuitenkaan annettu taannehtivaa vaikutusta, minkä vuoksi kantajan kyseiseen ajankohtaan mennessä maksamia tulleja ei palautettu.

Kantaja nosti kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ⁽³⁾ asetuksen N:o 2380/98 kumoamiseksi sikäli kuin neuvosto ei ollut antanut taannehtivaa vaikutusta edellä mainitulle muutokselle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 29.6.2000 antamallaan tuomiolla ⁽⁴⁾ riidanalaisen säännöksen. Neuvosto antoi tämän jälkeen 22.1.2001 asetuksen N:o 133/2001 ⁽⁵⁾ asetuksen N:o 1567/97 muuttamisesta, ja kyseessä olevalle säännökselle annettiin tällä asetuksella taannehtiva vaikutus. Kaikki kantajan maksamat asetuksen N:o 1567/97 mukaisesti käyttöön otetut tullit palautettiin sille.

Kantaja pyrkii tällä kanteellaan korvauksen saamiseen siten, että sen alun perin maksamiin ja sille myöhemmin palautettuihin tuontitulleihin lisätään korot ja että sille komissiossa ja Saksan tulliviranomaisissa käydyistä hallinnollisista menettelyistä aiheutuneet kulut korvataan.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että neuvosto toimi lainvastaisesti kieltäytyessään noudattamasta asetukseen N:o 2380/98 johtaneen uudelleentarkastelun seurauksia ja että tämä lainvastainen toiminta oli riittävän vakavaa EY 288 artiklan mukaisen vastuun syntymiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 2.8.1997, s. 31-43.

⁽²⁾ EYVL L 296, 5.11.1998, s. 1-5.

⁽³⁾ Asia T-7/99, julkaistu EYVL C 86:ssä 27.3.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Julkaistu EYVL C 259:ssä 9.9.2000, s. 17.

⁽⁵⁾ EYVL L 23, 25.1.2001, s. 9.

Jacques Wunenburgerin 5.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-370/03)

(2004/C 21/78)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jacques Wunenburger, kotipaikka Zagreb (Kroatia), on nostanut 5.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Eric Boigelot, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 11.3.2003 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan tekemän hakemuksen osaston "Afrikka, Karibia, Tyynimeri" (AIDCO.C) osastopäälliköksi, ja nimittävän viranomaisen 8.1.2003 tekemän päätöksen nimittää toinen henkilö tähän toimeen
- velvoittaa joka tapauksessa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa sen, että nimittävä viranomainen on hylännyt kantajan hakemuksen osaston "Afrika, Karibia, Tyynimeri" (AIDCO.C) osastopäälliköksi.

Hän väittää vaatimustensa tueksi, että henkilöstösääntöjen 7 artiklaa, 25 artiklan toista kohtaa, 29 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 45 artiklan 1 kohtaa on rikottu, että riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltänyt hallintomenettely oli säännönvastainen ja ettei yleisiä oikeusperiaatteita, kuten luottamussensuojan, yhdenvertaisen kohtelun ja urakehityksen periaatteita, ole noudatettu.

Kantaja katsoo tältä osin, ettei hänen hakemustaan ole tutkittu huolellisesti eikä häntä ainakaan ole merkitty "short list"iin, eikä tätä ole perusteltu mitenkään, vaikka nimittävä viranomainen oli myöntänyt hänen soveltuvan AIDCO:n päällikön palkkaluokkaan A2 kuuluvaan toimeen. Se on lisäksi jälkikäteen ottanut käyttöön perusteita, joista ei mainittu työpaikkailmoituksessa.

Lopuksi nimittävä viranomainen on tehnyt tehnyt ilmeisen arviointivirheen vertaillessaan hakijoiden ansioita.

Vincenzo le Vocin 7.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-371/03)

(2004/C 21/79)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Vincenzo le Voci, Bryssel (Belgia), on nostanut 7.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat B. van de Wal ja E. Oude Elferink.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo sisäisen kilpailun A/270 tai ainakin kumoo valintalautakunnan 28.7.2003 tekemän päätöksen olla hyväksymättä kantajaa suulliseen kokeeseen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa kyseessä oleva riidanalainen päätös on kantajan osallistumisen epääminen sisäisen kilpailun A/270, jossa ura-alueen B virkamiehille annettiin mahdollisuus siirtyä ura-alueelle A, suulliseen kokeeseen.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Yhden kirjallisen kokeen (A 1) sisältö ei noudattanut kilpailuilmoituksessa vahvistettuja rajoja. Kantaja toteaa tämän osalta, että sen sijaan, että hakijat olisivat analysoineet tiettyä EU:hun liittyvää kysymystä koskevan asiakirjan ja tehneet siitä yhteenvedon, heidän odotettiin myös antavan oman strategisen panoksensa. Kokeessa edellytettiin erilaista lähestymistapaa sekä erilaisten henkisten ja kirjallisten taitojen soveltamista kuin mihin hakijat olivat valmistautuneet. Tämä poikkeaminen merkitsee henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 1 artiklassa vahvistettujen kilpailuilmoituksilta edellytettujen vaatimusten rikkomista.
- Yhdessä A 1 -kokeita varten annetussa valmisteluasiakirjassa oli ristiriitaisuuksia ja virheitä. Nämä puutteellisuudet loukkaavat sekä syrjintäkiellon että hyvän hallinnon periaatteita.
- Yhden valmisteluasiakirjan espanjankielisessä versiossa oli muitakin perustavanlaatuisia virheitä. Tämä loukkaa kokeeseen osallistuvien eri kansallisuutta olevien hakijoiden syrjintäkiellon periaatetta.
- On aihetta epäillä, että valintalautakunnan italian kielen taito ei riittänyt italian kokeiden objektiiviseen arvioimiseen, mikä loukkaa syrjintäkiellon periaatetta.
- Kirjallisen kokeen arvioinnissa ei noudatettu yhdenvertaisia periaatteita eikä avoimuutta arviointimuiston puuttumisen vuoksi, mikä heikensi tuomioistuinvalvonnan mahdollisuutta.

Solo Italia S.r.l:n 12.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-373/03)

(2004/C 21/80)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Solo Italia -niminen yhtiö, kotipaikka Ossona (Italia), on nostanut 12.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajat Alain Bensoussan, Marie-Emmanuelle Haas ja Laurence Tellier-Loniewski, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että kanne otetaan tutkittavaksi ja näin ollen kumoo valituslautakunnan 10.9.2003 antaman ratkaisun nro R0208/2003-2 ja katsoo, että viraston on tehtävä päätelmät annettavan tuomion tuomiolauselmasta ja perusteluista
- päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta ja velvoittaa vastaajan korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa sekä kaikki kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin Solo Italia S.r.l.
hakija:

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki PARMITALIA tiettyjä
luokkaan 29 kuuluvia tuotteita
varten (juustot)

Sen tavaramerkki- tai Nuova Sala S.r.l.
merkkioikeuden haltija,
johon väitemenettelyssä
on vedottu:

Tavaramerkki- tai merk- Kuviomerkki-tyyppinen yhteisön
kioikeus, johon väiteme- tavaramerkki PARMITAL tiettyjä
nettelyssä on vedottu: luokkaan 29 kuuluvia tuotteita
varten (italialaiset juustoraasteet).

Väiteosaston ratkaisu: Rekisteröintihakemuksen hylkää-
minen.

Valituslautakunnanratkaisu:

Valituksen tutkimatta jättäminen valituksen tekemiselle asetetun määräajan noudattamatta jättämisen vuoksi.

Kanneperusteet:

- Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkominen, koska tiedoksianto telekopiona ei noudata tiedoksiantojen varmuutta menettelyssä koskevaa edellytystä.
- Toissijaisesti komission asetuksen N:o 2868/95 55, 61 ja 65 säännön rikkominen sekä asetuksen N:o 404/94 59 artiklan rikkominen.

Michel Hendrickxin 10.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-376/03)

(2004/C 21/81)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michel Hendrickx, kotipaikka Bryssel, on nostanut 10.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun NEUVOSTO/A/270 valitalautakunnan päätökset, joilla kantajalle päätettiin antaa hylkäävä arvosana hänen kirjallisesta kokeestaan A.3 ja olla hyväksymättä häntä suullisiin kokeisiin
- velvoittaa neuvoston maksamaan kantajalle yhden euron suuruisen symbolisen korvauksen hänen kärsimästään aineettomasta vahingosta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kilpailun NEUVOSTO/A/270 kilpailuilmoituksessa todettiin, että hakijoiden oli osattava täydellisesti yhtä Euroopan yhteisöjen virallisista kielistä, osattava erittäin hyvin joko ranskaa tai englantia, sekä osattava riittävästi toista kahdesta mainitusta kielestä. Niiden hakijoiden, jotka olivat ilmoittaneet ranskan tai englannin kieleksi, jota he osasivat täydellisesti, oli kuitenkin osoitettava, että he osasivat erittäin hyvin toista näistä kielistä ja riittävästi jotakin kolmatta virallista kieltä. Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että kyseisillä edellytyksillä luodaan syrjintää yhtäältä englannin- ja ranskankielisten hakijoiden ja toisaalta muiden hakijoiden välille. Kantaja vetoaa tältä osin yhdenvertaisen kohtelun periaatteeseen ja henkilöstösääntöjen 28 artiklan ensimmäisen kohdan f alakohtaan. Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että kolmannessa kirjallisessa kokeessa hakijoita pyydettiin laatimaan lyhyt esitys neuvoston pääsihteeristön toiminnasta, mikä oli ristiriidassa kilpailuilmoituksen kanssa, koska siinä mainittiin neuvoston toimintaa koskeva esitys. Kolmas kanneperuste koskee sitä, että neuvosto on kieltäytynyt antamasta kantajalle oikeutta tutustua kolmannen kirjallisen kokeensa korjattuun kappaleeseen. Kantaja vetoaa EY 255 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin sekä hyvän johdon ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen.

ATI Technologies Inc:n 17.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-377/03)

(2004/C 21/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

ATI Technologies Inc, Thornhill (Kanada), on nostanut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Chantal Silvia Moreau, prosessiosoite Luxemburgissa.

Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli Asociación de Técnicos de Informatica – ATI.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 16.7.2003 tekemän päätöksen asiassa R 339/2002-4, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkin hakija:	ATI Technologies Inc
Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki ATI, hakemus nro 362 863 luokkaan 9 kuuluville tavaroille ja palveluille (elektroniikkakomponentit jne.)
Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin haltija:	Asociación de Técnicos de Informática – ATI
Vedottu merkki:	kuvamerkki ”ati”, rekisteröity luokkaan 42 kuuluville palveluille
Väiteosaston päätös:	Rekisteröintihakemuksen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (sekaannusvaara) virheellinen soveltaminen

Musée Grévin -nimisen yhtiön 18.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-378/03)

(2004/C 21/83)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Musée Grévin -niminen yhtiö, kotipaikka Pariisi, on nostanut 18.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat avocat Bernard Geneste ja avocat Olivia Davidson.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- yhdistää tämän kanteen asiassa T-314/03 esitettyyn kanteeseen kirjallista ja suullista käsittelyä varten
- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 30.9.2003 tekemän päätöksen, jonka mukaan Musée Grévin -nimisen yhtiön on palautettava perusteettomaksi eduksi väitetyt rahamäärät
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on saanut komissiolta tukea yhteisyrityksen perustamishankkeeseen erään puolalaisen yrityksen kanssa. Komissio on 8.7.2003 tehdyllä päätöksellään vaatinut kantajalle maksettujen varojen maksamista takaisin.

Kantaja on nostanut kanteen tätä päätöstä vastaan (asia T-314/03, EYVL C 275, 15.11.2003, s. 49). Kantaja on samanaikaisesti lähettänyt komissiolle asiakirjoja, joissa täysin perustellaan yhteisön varojen asianmukainen käyttö, pyytäen komissiota tutkimaan päätöksensä uudelleen. Päätöksellä, joka on riitautettu käsiteltävänä olevassa asiassa, komissio on vahvistanut 8.7.2003 tekemänsä päätöksen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa ensiksikin asetuksen N:o 1⁽¹⁾ rikkomiseen siltä osin kuin riidanalainen päätös on tehty englanniksi eikä ranskaksi. Kantaja vetoaa myös neuvoston asetuksen N:o 2988/95⁽²⁾ 3 artiklassa säädetyn neljän vuoden vanhentumisaajan väitettyyn noudattamatta jättämiseen. Lisäksi kantaja vetoaa kollegisen päätöksenteon periaatteen loukkaamiseen ja riitautetun päätöksen allekirjoittajan puuttuvaan toimivaltaan.

Kantaja vetoaa myös siihen, että päätöksellä ei ole laillista perustaa, sekä lisäksi ilmeiseen arviointivirheeseen, perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisöissä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta annettu asetus N:o 1, EYVL 1958, N:o 17, s. 385.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1–4.

Korn-OG Foderstof Kompagnietin 20.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-380/03)**

(2004/C 21/84)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Korn-OG Foderstof Kompagniet, kotipaikka Viby (Tanska), on nostanut 20.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat L. Harings ja K. Landry.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. määrää, että vastaajan on maksettava kantajalle
 - 82 702,12 euroa
 - 10 394,00 dollaria lisättynä korolla, joka on 5 prosenttia suurempi kuin kyseisenä ajankohtana sovellettu Tanskan diskonttokorko, 1.11.1999 lukien tai kannekirjelmän jättämisestä lukien ja
 - 828,73 dollaria,
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan perusteella kantajan oikeudenkäyntikulut.

sekä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii Euroopan komissiolta EY 238 artiklan nojalla vahingonkorvausta Venäjän federaatiolle leipärukiin luovuttamisesta tehtyyn sopimukseen liittyen. Tämän lisäksi se esittää viivästyskorkoja koskevan vaatimuksen.

Kantaja väittää seuraavaa:

- Kantajan tarjous leipärukiin toimittamisesta Venäjän federaatiolle hyväksyttiin asetuksen (EY) N:o 111/1999 nojalla. Sille on aiheutunut huomattavaa vahinkoa siitä, että edunsaajamaa on oikeudettomasti viivästyttänyt toimituksen vastaanottamista. Viivästyminen on johtunut siitä, että Venäjän federaatio on vedonnut sellaisiin toimitettujen tavaroiden puutteisiin, joita Euroopan komissio ei kuitenkaan lähemmän tarkastelun jälkeen ole vahvistanut. Kantajan on täytynyt rahoittaa noin yhden vuoden ajan Saksassa Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährungille (BLE) maksamansa määrät.

- Euroopan komission on sopimusperiaatteiden mukaisesti otettava vastatakseen edunsaajamaan moitittavasta toiminnasta, koska se on turvautunut edunsaajamaahan toimituksen vastaanottamisen osalta. Viivästyminen on näin ollen sen vastuulla. Euroopan komissio on kantajan mukaan hyväksynyt kantajan vahingonkorvausvaatimuksen perusteen osalta.
- Viivästyskorkojen maksamista koskeva vaatimus perustuu siihen, että kantajan toimittama vakuus on pidätetty väärin perustein. Komissio on täyttänyt sillä kantajaa kohtaan olevat velvoitteensa vasta yhden vuoden kuluessa. Kantaja ei tosin ole tältä osin ollut suoraan yhteydessä Euroopan komissioon, mutta kansallinen maksajana toimiva toimielin Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung on toiminut tässä tarkoituksessa vain Euroopan komission maksajana toimivana toimielimenä.

Izar Construcciones Navales, S.A:n 14.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-381/03)**

(2004/C 21/85)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Izar Construcciones Navales, S.A., kotipaikka Madrid (Espanja), on nostanut 14.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jaime Folguera Crespo, Edurne Navarro Varona ja Alfonso Gutiérrez Hernández.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY 230 artiklan nojalla Espanjan valtiontelakoille mahdollisesti myönnetystä valtiontuesta 27 päivänä toukokuuta 2003 tehdyn komission päätöksen ja
- velvoittaa komission korvaamaan IZARille tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja, joka on sen Espanjan valtion holdingyhtiön tytäryhtiö, jota johtaa Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI), joka omistaa kaikki Espanjan valtiontelakat, riitauttaa päätöksen, jolla vastaajana oleva toimielin on aloittanut EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkimusmenettelyn, joka koskee kolmea väitettyä tukea, jotka on myönnetty siten, että SEPI myönsi Cádizin ja Julianan siviilitelakoille ja Manisesin moottoritehtaalle 194,4 miljoonaa euroa lainoja, siten, että AESA (Astilleros Españoles S.A.) sai SEPIltä 252,4 miljoonan euron pääomankorotuksen ja siten, että SEPI kompensoi Astanon, Cádizin ja Julianan telakoiden ja Manisesin moottoritehtaan tappioita yhteensä 68,2 miljoonan euron arvosta. Kantajan mukaan tässä samassa päätöksessä asetetaan kyseenalaiseksi tiettyjen samalla toimialalla vuonna 1997 myönnettyjen sellaisten tukien lainmukaisuus yhteisöjen oikeuden kannalta, joihin nähden mainituja tukia olisi pidettävä lisätukina.

Vaativustensa tueksi kantaja väittää, että

- EY 88 artiklaa ja asetuksia N:o 659/1999 ⁽¹⁾ ja N:o 1013/1997 ⁽²⁾ on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen oikeudellisenä perustana on käytetty asetuksen N:o 659/1999 16 artiklaa sen toteamiseksi, että koska vuonna 1997 hyväksytyt tuet ovat soveltumattomat yhteismarkkinoille, ne on maksettava takaisin. Tähän liittyen kantaja katsoo, että komissio on lainvastaisesti poistanut tuet voimassa olevia tukia koskevasta menettelystä, josta määrätään EY 88 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen N:o 659/1999 17 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.
- Luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska riidanalaisella päätöksellä on petetty kantajalla olleet perustellut odotukset siihen, että vuonna 1997 hyväksytyt tuet ovat lainmukaiset ja peruuttamattomat.
- Oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, koska komissio toimi ilman valmisteluita ja koska aikaisemmin syntyneeseen tilanteeseen on sovellettu takautuvasti myöhemmin voimaan tullutta lainsäädäntöä. Kantaja katsoo, että mahdollisuutta vuoden 1997 tukien takaisin perimiseen olisi voitu käyttää vain tätä varten säädetyn määräajan puitteissa, toisin sanoen ennen vuoden 1999 lokakuuta. Kyseisen mahdollisuuden käyttämisen pitäisi olla sidottu asetuksessa N:o 1013/1997 ja vuoden 1997 päätöksessä säädettyjen niiden tarkkailuohjelmien lopputuloksiin, jotka päättyivät kyseisenä ajankohtana.
- Ilmeinen oikeudellinen virhe siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä väitetään, että siinä tarkoitetut oletetut tuet

ovat yhteismarkkinoille soveltumattomat vain siitä syystä, että ne ovat mainitussa vuoden 1997 päätöksessä Espanjan telakoille hyväksytyt tukien lisätukia.

Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu, että asiakirjojen perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty, erityisesti siltä osin kuin on kyse siitä, onko tässä asiassa olemassa valtiontukia koskevia päätöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Tietyille rakenneuudistuksen alaisille telakoille myönnettävästä tuesta 2 päivänä kesäkuuta 1997 myönnetty neuvoston asetus (EY) N:o 1013/1997 (EYVL L 148, 6.6.1997, s. 1).

Izar Construcciones Navales, S.A:n 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-382/03)

(2004/C 21/86)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Izar Construcciones Navales, S.A., kotipaikka Madrid (Espanja), on nostanut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Jaime Folguera Crespo, Edurne Navarro Varona ja Alfonso Gutiérrez Hernández.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY 230 artiklan nojalla Espanjan valtiontelakoille mahdollisesti myönnetystä valtiontuesta 27 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyn komission päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka IZARille aiheutuu tästä oikeudenkäynnistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja, joka on sama kuin asiassa T-381/03 IZAR, riitauttaa kantajan tekemän päätöksen, jolla

- EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä päätetään soveltaa kolmeen mahdollisesti myönnettyyn tukeen, jotka käsittävät 736 miljoonan euron suuruisen pääomankorotuksen 586 miljoonan euron emissiopalkkion kanssa ja emissiopalkkioina kaksi myöhempää pääomankorotusta, jotka olivat suuruudeltaan 105 ja 50 miljoonaa euroa.
- jätetään huomioimatta Espanjan kuningaskunnan väite, joka koskee EY 296 artiklaa hyläten 298 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyjen erityismenettelyiden aloittamisen
- asetetaan kantajan mukaan kyseenalaiseksi tiettyjen samalla alalla vuonna 1997 hyväksyttyjen sellaisten tukien lainmukaisuus yhteisöjen oikeudessa, joihin nähden mainittuja tukia on pidettävä lisätukina.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-381/03 IZAR.

Kantaja väittää erityisesti, että EY 88, EY 296 ja EY 298 artiklaa on rikottu, sillä koska komissio vetosi ennalta ja nimenomaisesti Espanjan kuningaskunnan osalta EY 296 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määrättyyn poikkeukseen, sillä ei ollut mahdollisuutta aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä, vaan se saattoi aloittaa pelkästään jonkin EY 298 artiklassa määrätyn erityismenettelyn.

Hynix Semiconductor Inc:n 14.11.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-383/03)

(2004/C 21/87)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Hynix Semiconductor Inc., kotipaikka Kyoungi-Do, Korea, on nostanut 14.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat lakimiehet Marco Bronckers, Yves Van Gerven, Axel Gutermuth ja Axel Desmedt, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa lopullisen asetuksen kokonaan tai ainakin siltä osin kuin se koskee Hynix Semiconductor Inc:n valmistamien tuotteiden tuontia Euroopan yhteisöön
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tiettyjen Korean tasavalta peräisin olevien tiettyjen elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa 11 päivänä elokuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1480/2003 kumoamista ⁽¹⁾.

Kahdella ensimmäisellä perusteellaan kantaja kiistää päätelmän, jonka mukaan se ei toiminut yhteistyössä. Kantajan mukaan vastaaja sivuutti Arthur Andersenin lausunnon, jossa määritettiin kantajayhtiön realisointiarvo, sekä Citibankin antaman valahtoisen lausunnon. Kantaja vetoaa tältä osin neuvoston asetuksen N:o 2026/97 ⁽²⁾ 28 artiklan sekä WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 12 ja 22 artiklan rikkomiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kantaja väittää edelleen, että vastaajan päätelmät, joiden mukaan kantaja sai useista erityistoimenpiteistä etua, rikkovat asetuksen N:o 2026/97 2 artiklaa ja WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklaa sekä merkitsevät ilmeistä arviointivirhettä tässä asiassa merkityksellisten tosiseikkojen osalta.

Kantaja väittää myös, että päätelmät, joiden mukaan KDB:n debentuuriohjelma ⁽³⁾ oli kantajan kannalta erityinen, rikkovat asetuksen N:o 2026/97 3 artiklaa, WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 2 kohtaa ja 2 artiklaa sekä merkitsevät ilmeistä arviointivirhettä tässä asiassa merkityksellisten tosiseikkojen osalta.

Kantaja jatkaa väittämällä, että laskiessaan useista erityisistä toimenpiteistä saadun edun määrää vastaaja rikkoi asetuksen N:o 2026/97 1, 2, 5, 6 ja 7 artiklaa, tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa menettelyissä annettuja yhteisön ohjeita sekä WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 14 ja 22 artiklaa sekä liitettä I(j). Kantaja väittää tältä osin, että vastaaja teki myös ilmeisen arviointivirheen ja rikkoi EY 253 artiklaa.

Kantaja kiistää myös vastaajan päätelmät, joiden mukaan tuettu tuonti Korean tasavallasta aiheutti merkittävää vahinkoa DRAMien tuotannonalalle yhteisössä. Kantajan mukaan nämä päätelmät rikkovat asetuksen N:o 2026/97 1, 8, 11 ja 15 artiklaa ja WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 15, 19 ja 22 artiklaa sekä merkitsevät ilmeistä arviointivirhettä. Kantaja väittää myös, että vastaaja rikkoi tältä osin EY 253 artiklaa.

Kantaja väittää lopuksi, että tasoitustullia laskiessaan vastaaja rikkoi asetuksen N:o 2026/97 5 ja 7 artiklaa, tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa menettelyissä annettuja yhteisön ohjeita ja WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 14 ja 19 artiklaa sekä teki ilmeisen arviointivirheen.

(¹) EUVL L 212, 22.8.2003, s. 1.

(²) Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2026/97 (EYVL L 288, s. 1).

(³) Ks. riidanalaisen asetuksen 48 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

S.p.A. Reti Televisive Italiane – R.T.I:n 17.11.2003 sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-384/03)

(2004/C 21/88)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

S.p.A. Reti Televisive Italiane- R.T.I. on nostanut 17.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Giorgio Florida ja Raffaella Florida.

Valituslautakunnassa toimitetussa menettelyssä vastapuolena oli S.p.A. Microarea.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen valituslautakunnan 11.9.2003 tehdyn päätöksen
- toissijaisesti tulkitsee väiteosaston asiassa B321994 30.8.2002 tehtyä päätöstä nro 2637/2002 siten, ettei sillä suljeta pois mahdollisuutta rekisteröidä pätevästi sanamerkkiä ”Jumpy” tarkoittamaan samannimistä internetin linkkiä
- velvoittaa vastaajan työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Europortal Italia S.p.A., jonka si-
jaan kantaja on sittemmin tullut

Haettu tavaramerkki: Kuvamerkki ”JUMPY” – rekisterö-
intihakemus nro 1.332.006, tava-
roita haetaan rekisteröitäviksi
luokkiin 9 ja 16

Sen tavaramerkki- tai
merkkioikeuden haltija,
johon väitemenettelyssä
on vedottu: Microarea S.p.A.

Tavaramerkki- tai merk-
kioikeus, johon väiteme-
nettelyssä on vedottu: Italialainen kuvamerkki ”JUMP”
luokkiin 9, ja 16 kuuluville tava-
roille

Väiteosaston ratkaisu: Väite on hyväksytty ja hakemus
hylätty

Valituslautakunnan rat-
kaisu: Valitus on hylätty

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan
1 kohdan a ja b alakohdan virheel-
linen soveltaminen (sekaannus-
vaara)

**Proteome, Inc:n 25.11.2003 sisämarkkinoiden harmoni-
sointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan
nostama kanne**

(Asia T-387/03)

(2004/C 21/89)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Proteome, Inc., Beverley, Massachusetts, USA on nostanut 25.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edus-
taja on barrister Michael Edenborough ja solicitorit Cerryg Jones, Alexandra Brodie ja Carina Loweth.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan ratkaisun nro R 0707/2002-4
- kumoaa tutkimusosaston 21.6.2002 antaman ratkaisun
- palauttaa yhteisön tavaramerkkiä nro 1 544 766 koskevan hakemuksen virastolle sallien hakemuksen etenemisen julkaisuvaiheeseen
- velvoittaa viraston korvaamaan kantajan kulut, jotka ovat aiheutuneet tästä valituksesta, valituksesta valituslautakunnassa sekä menettelystä tutkimusosastossa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Proteome, Inc.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki BIOKNOWLEDGE tiettyjä luokkaan 9 (tietokannat jne.), luokkaan 16 (painotuotteet jne., jotka liittyvät organismeja koskevien tietojen tietovarastoihin) ja luokkaan 42 (tiedotus- ja tietokonepalvelut jne.) kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — hakemus nro 1 544 766

Tutkimusosaston ratkaisu: Rekisteröinnin hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7(1) artiklan b ja c alakohdan rikkominen

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd:n 24.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-389/03)

(2004/C 21/90)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa)

Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd, Tokio, on nostanut 24.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oi-

keusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja J. Hoffmann. Muuna osapuolena valituslautakunnassa oli Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa toisen valituslautakunnan 18.9.2003 tekemän päätöksen (asia R 191/2002-2),
- hylkää väitteen,
- velvoittaa rekisteröimään yhteisön tavaramerkiksi numerolla 1005826 haetun merkin 25.11.1998 annetussa tiedonannossa tarkoitetuille luokkiin 1, 2 ja 17 kuuluville tavaroille,
- velvoittaa väitteentekijän korvaamaan kulut, jotka hakijalle on aiheutunut väite- ja valitusmenettelystä, ja
- velvoittaa väitteentekijän korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Kuvamerkki luokkaan 1 (kemiikaalit ym.), 2 (väriaineet ym.) ja 17 (muovit ym.) kuuluville tavaroille; hakemus nro 1005826

Väitemenettelyssä vedottu tavaramerkin haltija: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG

Vedottu merkki: Yhteisön ja kansallinen tavaramerkki "Pelikan"

Väiteosaston päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan päätös: Kantajan valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

CM Capital Markets Holding, S.A:n 24.11.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-390/03)

(2004/C 21/91)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

CM Capital Markets Holding, S.A., kotipaikka Madrid, on nostanut 24.11.2003 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Natalia Moya, Madrid.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa SMHV:n (ensimmäinen valituslautakunta) asiassa R-244/2003 23.9.2003 tekemän päätöksen, jolla hyväksyttiin kokonaisuudessaan menettelyssä B348914 esitetty väite
- hyväksyy kantajan SMHV:n väiteosastolle esittämät väitteet, joiden mukaan tavaramerkkiä, jota asia koskee, ei pitäisi rekisteröidä tavaramerkkinä ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja hylkää sen esittämät vaatimukset.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: Murcian Caja de Ahorros.

Haettu tavaramerkki: Kuvamerkki, jolle vaaditaan värejä ja joka muodostuu kuvasta, jossa on punainen neliö, jonka sisällä on kirjaimet "CM" – Hakemus nro 1.413.061 luokkiin 1-42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen kuvamerkki "CAPITAL MARKETS CM", joka on rekisteröity numeroilla 2.000.040, 2.000.041, 2.000.042 ja 2.000.043 luokkiin 35, 36, 38 ja 42 kuuluvia palveluita varten.

Väiteosaston ratkaisu:

Väitteen hyväksyminen ja tavaramerkkihakemuksen hylkääminen seuraavia palveluita varten: liikkeenjohto, yrityshallinto, toimistotehtävät (luokka 35), vakuutus-toiminta, rahatalousasiat, raha-asiat, kiinteistöasiat (luokka 36), kaukaviestintä (luokka 38), oikeudelliset palvelut ja tieteellinen ja teollinen tutkimus (luokka 42).

Valituslautakunnan ratkaisu:

Kantajan esittämän valituksen hyväksyminen.

Kanneperusteet:

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusvaara).

Yves Franchet'n ja Daniel Bykin 27.11.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-391/03)

(2004/C 21/92)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yves Franchet ja Daniel Byk ovat nostaneet 27.11.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan komission 18.8.2003 tekemän päätöksen, jossa kieltäydytään kantajien esittämästä pyynnöstä saada tutustua tämän toimielimen hallussa oleviin eri asiakirjoihin, ja joka annettiin tiedoksi 21.8.2003, sekä komission 1.10.2003 tekemän päätöksen, jossa hylätään kantajien 8.9.2003 esittämä vahvistava pyyntö
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittivät nimittävälle viranomaiselle pyynnön saada tutustua komission hallussa oleviin eri asiakirjoihin, jotka koskevat Eurostatin puitteissa todettuja tiettyjä sääntöjenvastaisuuksia koskevia tutkimuksia. Tämä kanne koskee tästä pyynnöstä kieltäytymistä.

Vastaaja vetoaa kahteen poikkeukseen, joista on säädetty Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001, sekä tuomioistuimessa tapahtuvan asian käsittelyn suojaamiseen ja tarkastukseen, tutkintaan ja sisäiseen tarkastukseen liittyvän toiminnan tarkoitusten suojaamiseen.

Väitteidensä tueksi kantajat katsovat, että asetusta N:o 1049/2001, erityisesti sen 2 ja 4 artiklaa on rikottu, että asiakirjoihin

tutustumisen perustavanlaatuaista oikeutta on loukattu, että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe, että päätöksen perustelut ovat virheelliset ja ristiriitaiset ja että suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

Tältä osin kantajat katsovat, että vastaaja myös soveltaa virheellisellä tavalla liian laajasti poikkeuksia, joihin se on vedonnut, mikä on ristiriidassa vakiintuneen oikeuskäytännön kanssa. Käytännössä esillä olevassa asiassa ei ole oikeuskäytännössä tarkoitettua käsittelyä tuomioistuimessa ja lisäksi OLAF on hallinnollinen yksikkö, joka laatii hallinnollisia asiakirja-aineistoja ja kertomuksia.

Lopuksi kantajat väittävät, että komissio ei arvioinut pyyntöjä konkreettisesti, asiakirjoille ominaisten seikkojen valossa niihin poikkeuksiin nähden, joihin on vedottu, ja että komissio ei vertaillut esillä olevia etuja hyödyllisellä tavalla.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 21/93)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 7, 10.1.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 304, 13.12.2003

EUVL C 289, 29.11.2003

EUVL C 275, 15.11.2003

EUVL C 264, 1.11.2003

EUVL C 251, 18.10.2003

EUVL C 239, 4.10.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
